1943 november 4 darabja

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

BUDAPEST, 1943. NOVEMBER 3. — III. ÉVFOLYAM 45. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

JAPÁNOK INDIA HATÁRÁN

BURMA a hid INDIA FELÉ

Vége felé közeledik az esős évszak Keletázsia forró tájain s a japán jelentések arról számolnak be, hogy a burmai térségben, a kínai és az indiai határ mentén megkezdődött a lázas előkészület és a harc Csungkingkína és az angolszászok ellen. Bose, a hindu népvezér is hadat üzent Angliának és Amerikának s kiképzett önkéntes serege készen várja a nagy küzdelmet. Burma, a világ legnagyobb rizstermelő állama, 16 millió lakosával Japán olalán áll s lelkesen támogatja a japán előnyomulást. A burmai területről elindut japán egységek már mélyen bentjárnak a jünnani tartományban, de a légitevékenység eröteljes felfokozása az indiai határon és a jelentett új csapatmozdulatok s helyi ütközetek azt bizonyítják, hogy a száraz évszak beállásával, Burma titokzatos földjén lángot vet a nagy harc, India felszabadításáért . . .

UTÁNPÓTLÁS BURMÁBAN
A bennszülöttek ökrös szekereken szállítják az élelmet és a lőszert a japán harci vonalakba

JAPÁN GÉPESÍTETT OSZTAG közelharcban az angolok ellen, Északburmában

AZ ESŐS ÉVSZAKBAN elakadtak hosszú időre a japán gépesített egységek a gyönyörű trópusi vidéken. A burmai őserdők sík tájain megáll az élet, amikor zuhogni kezd az eső

JAPÁN GYALOGSÁG a burmai fronton ↑

JAPÁN HARCIKOCSIK a burmai határhegyek alatt ←

KÉT VILÁG HATÁRÁN A jobboldali karavánút Burma területén kígyózik, a baloldali India földjén . . . →

Dr BA-MAW a burmai államfő TOKIÓBAN

Burma és Japán baráti szövetsége fontos politikai és katonai pillére az új keletázsiai rendnek. Dr. Ba-Maw, a burmai nemzeti mozgalom lelke és irányítója, — aki az angol uralom visszaszorítása után először miniszterelnök volt s jelenleg államfő, — tokiói látogatásával megerősítette a két ország egységes állásfoglalását és háborús küzdelmét az angolszász hatalmak ellen.

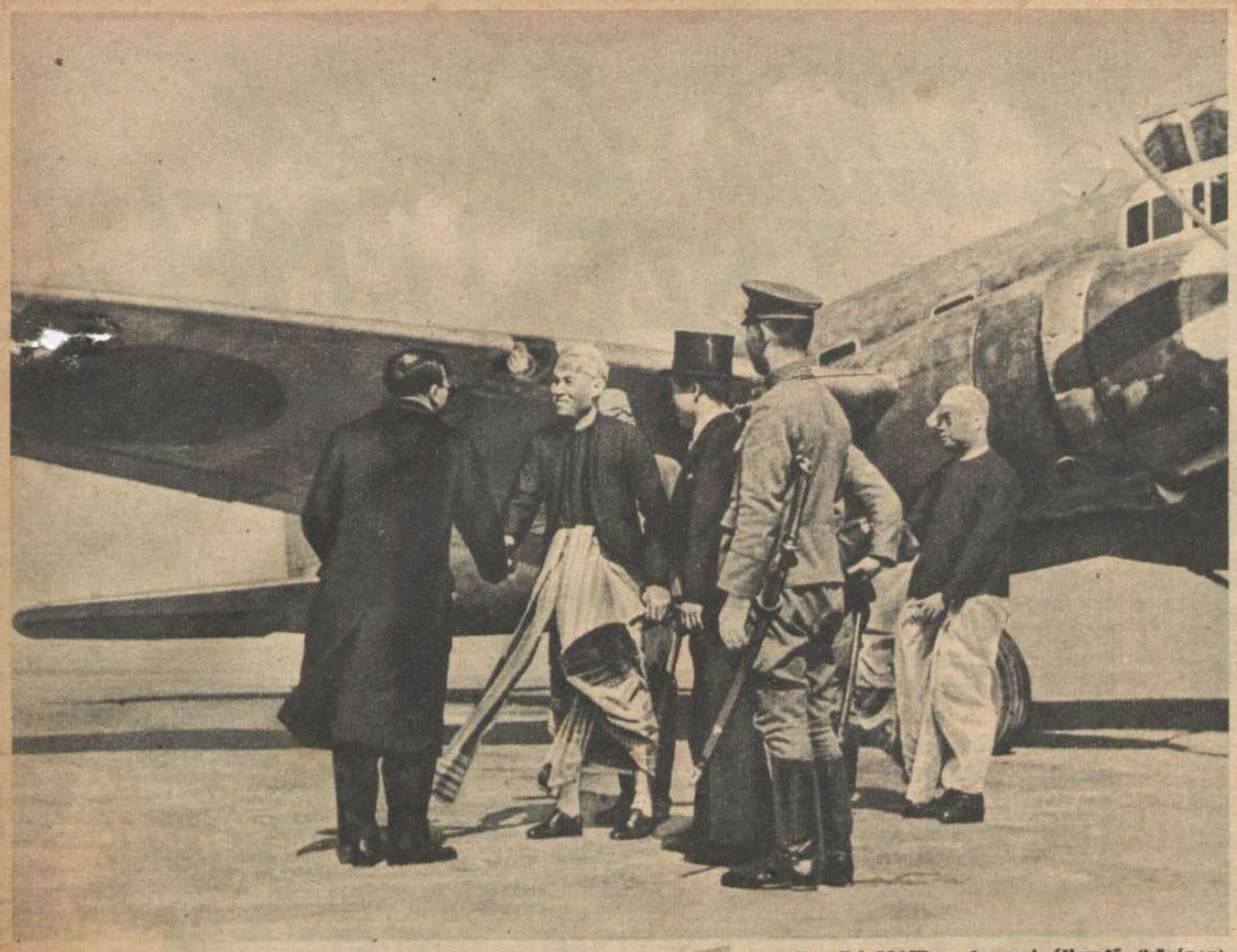

Dr. BA-MAW, a burmai államfő (középen) megérkezése és üdvözlése a tokiói repülőtéren.

BURMA URA elhagyja a repülőteret Sunicsi Matsumoto (baloldalt) japán helyettes külügyminiszter társaságában.

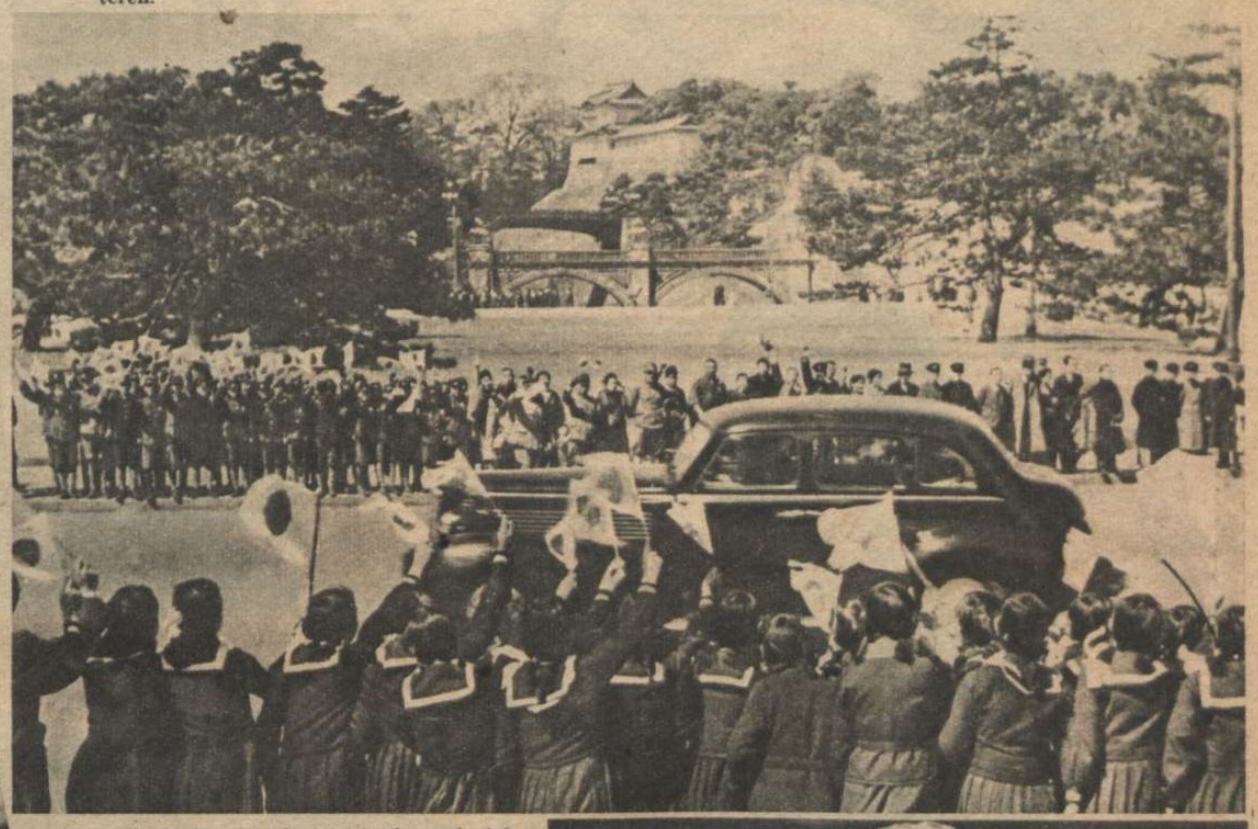

Dr. BA-MAW fogadása a japán császári palota bejárata előtt.

Joshioka japán császári sajtófőnök átadja a Felkelő Nap érdemrendjének nagykeresztjét a burmai államfőnek.

FOGADÁS TOZSO MINISZTERELNÖKNÉL. Baloldalt a japán miniszterelnök, mellette Aoki keletázsiai miniszter, s dr. Ba-Maw két burmai miniszterével.

Dr. Ba-Maw a japán császár legnagyobb kitüntetésével, burmai díszruhában.

"A sárga levelek szellemei"

Burma és Thaiföld északi határán kóborol a végtelen bambuszerdőkben az emberiség egyik legérdekesebb, kihaló emberfajtája, a Luang törzs népe. A fi-tong-luang törzs mongol-származású, sohasem került érintkezésbe a nagy népek kultúrájával s csak a világpolitikai konfliktus szorította egyes családjait a fényképezőgép lencséje elé. A mongol erdei nomádok bambuszlevelekből készítenek védőfalat maguknak az eső, a szél és a hideg ellen s azért nevezték el őket a letelepedett őslakók, a sárga levelek szellemeinek ...

FIATAL LUANG ANYA ÉS GYERMEKE
Tiszta házaséletet élnek a luangok s a férfi és a nő egyenrangú

LEVÉLPOHÁR. A luang sohasem iszik folyóvizet, csak a bambuszfák belsejében felgyülemlett harmattal és esővízzel oltja szomjúságát. Főeledele a bambuszrügy

A MEGLEPETT LUANG CSALÁD. Dermedten bámulnak a fényképező gépre s aztán villámgyorsan elmenekülnek a furcsa házból ... →

ÓRÁKIG JÁTSZIK a luang bambuszhegedűjén. De hát nem védi meg semmitől az embert a művészet, — a dzsungelben ...

NEM ÉRT A LÁNDZSÁHOZ SEM A LUANG ... Eltanulta használatát valaho gy a környező törzsektől, de ritkán ejt vadat fegyverével. A béke embere — és a halálé ...

ÉTELÁLDOZAT A ROSSZ SZELLEMEKNEK. Nagy szükség űzi, hajtja a kihaló törzset, a kegyetlen szellemek kiengesztelésére. Békés nép a luang s vadállat, ember és betegség pusztítja ...

AZ UTOLSÓ FÖLDI PARADICSOM. Luang házaspár az őserdőben, a faágakból készített primitív tető alatt. Hűségesek maradtak a természethez, de a természet nem irgalmaz árva népének ...

HÉTRŐL 7 HÉTRE 7

A becsületes ember

az igazságot keresi rövid földi útján s a halhatatlanság lelkébe oltott isteni szikrája csak úgy vethet fényt az életére, ha a nehéz küzdelmeket is elszenvedi az igazság győzelméért. Sok százezer esztendő óta, — a kőkorszak barlanglakó emberétől a modern városok, felhőkarcolók és repülőgépek uráig, — az igazság uralmának eszméjét szolgálták az emberi faj legjobbjai s milliók vállalták a száműzetést, a megkínzást, a börtönt, a harcot és a halált, hogy a törzsek, népek és nemzetek létformájában az igazság hatalma megerősödjék. Nem ajándékozta meg az Isten az embert tökéletességgel s az élelem, ruházat és szállás megszerzésénél mindig nehezebb feladat volt az igazságtevés, az egymással megütköző érdekek nyers viaskodásában. És mégis az a szép, s a legnagyobb az emberi történelemben, hogy egyetlen kor sem tudta elaltatni a nyugtalanságot, a haladás vágyát és a türelmetlenséget, tovább gyűrüztetni az igazság átfogó és védő köreit az elhagyottakra, a dolgozók tömegeire s új, friss, előretörő népekre, hogy minden élő ember és nemzet betölthesse földi hivatását, erőinek szabad kifejtésével. Igaz, hogy sohasem volt két egyforma korszak az emberiség roppant fejlődési folyamatában és mindig az új viszonyokhoz kellett mérni elkeseredett szellemi küzdelmekben az igazság követelményeit, de éppen ez az örökös, korszerű revizió, az igazságért vívott harcnak a tényekhez való alkalmazása teremtette meg az életerős emberi kultúrát. Ahol csak az igazság általános jelszavát hangoztatják, anélkül, hogy a legnemesebb fogalom alkalmazását sürgetnék a tényleges és valóságos mindennapi élet tényeire, ott frázisba hervad a magasztos gondolat s az emberek kihült szívvel hallgatják az üresen kongó — igéreteket...

Az igazság

fogalmának tartalmát az idő, a hely és az állapot is meghatározza s ezért lehet olyan kiadósan és szemérmetlenül csalni a meghamisított igazság nevében... Valamikor, régen a liberalizmus elvének érvényesítése a legnagyobb igazság volt, mert a mult megmerevedett és értelmetlenné vált kiváltságait tényleg meg kellett szüntetni, hogy a találmányok s felfedezések korszaka megteremthesse az ipari civilizációt, még a szabad verseny súlyos áldozatainak árán is. De amikor már több volt az áldozat, mint az előny a liberális gazdasági rendetlenségben, akkor az igazság a kezdetleges rablókapitalizmus megrendszabályozását és az irányított nemzeti gazdálkodás bevezetését követelte! Természetes dolog, hogy a régi rendszer vámszedői, az egész világon, idejétmult „igazságuk" nevében tiltakoztak az elkerülhetetlen reformok ellen. A gazdasági, társadalmi és politikai követelmények általánositása is a legsötétebb igazságtalanság kútforrása lehet az egyes földrészek és országok helyi viszonyainak és fejlődési lehetőségeinek figyelembe vétele nélkül s álszent megcsúfolása az igazság elvének az is, ha egy háborút vesztett, legázolt és kifosztott országot a győzők felszólítanak arra, hogy mostmár nyugodjon bele az osztó igazságba és vegyen részt az „emberiség" megbékéltetésének nagy művében... Más a „pacifista" igazsága Angliában és más egy erőszakkal szétdarabolt kis ország területén s aki ezt a külömbséget nem érzi, az a levegőt sem érdemli meg! Minden nép és nemzet a maga egyetemes boldogulásának és kulturális kifejlésének időben és térben meghatározott céljai szerint keresi az igazságot s csak akkor szolgálja az emberiséget, ha önmagának legszentebb céljait soha el nem árulja! Amikor tehát a világháború viharában megnehezednek az esélyek és elborul a jövendő égalja, akkor sem lehet a szeszélyesen ingadozó hadiszerencsével jobbra-balra hajlani s akkor is csak azt kérdezheti a becsület embere önmagától, hogy nemzetének és hazájának igazságát, melyik tábor győzelme biztositja? A lényeget kereső, hűséges, harcos emberek az igazság katonái s nem azok a puha senkik, akik reggel, délben és este, az ellenőrizhetetlen hírek irányába változtatják semmitérő véleményüket!...

Nincs keresnivalónk

az ellentáborban, — mondotta vitéz Imrédy Béla a Magyar Megujulás Pártjának országos vezetősége előtt, — és nem is lehet, mert ott, a minket érdeklő területeket a kis-antantnak szánták s magyarellenes az irányzatuk, akár bolseviki-pánszláv, akár demokrata-szabadkőműves-federációs formában... Ennek az igazságnak felismerésében a párt egyhanguan állást foglalt a legfontosabb kül- és belpolitikai kérdésekben s határozott véleményét, a következő nyilatkozatban tette közismertté: „A Magyar Megujulás Pártja felelőssége tudatában kötelességének tartja Magyarország kül- és belpolitikai helyzetének megvizsgálását a jelen történelmi pillanatban. Ezt a vizsgálatot kizárólag a legmagasabb nemzeti szempontok szemelőtt tartásával hajtja végre, s amikor annak eredményét az egész magyar közvélemény nyilvánossága elé bocsátja, nem vezetik semmiféle önös vagy pártszempontok, hanem kizárólag az a célja, hogy az adott helyzetből levonható tanulságokat az egész magyarság hasznára értékesitse. 1. Magyarország külpolitikáját végérvényesen és döntően meghatározza az ország földrajzi helyzete, a magyarság kulturális és történelmi hivatása s ezt fedi a Gömbös Gyula által meghatározott s azóta is minden magyar kormány által hivatalosan követett külpolitikai irány, amely az ország helyét ebben a háborúban a háromhatalmi egyezményt aláírt hatalmak oldalán jelöli ki. Ez a külpolitika eredményezte a trianoni békeszerződés által teremtett helyzet megszünését, s vezette az országot ősi területei egyrészének visszaszerzéséhez és 3 millió magyar idegen elnyomatásból való felszabadításához. Ennek a külpolitikának eredménye az, hogy Magyarország lefegyverzett és kifosztott kisállamból számottevő katonai erőt is jelentő középhatalommá lett. 2. Magyarország belpolitikai irányát a fajvédő nacionalista gondolat szabta meg, amely 1919-ben a szegedi keresztény nemzeti ellenforradalomból indult útjára, éspedig akkor, amikor még egész Európa határozott irány nélkül vergődött a vesztett háború csapásai alatt. Ennek a politikának lényegét a Magyar Megujulás Párja először a magyar népi gondolatban és másodszor a keresztény erkölcs sugallta szociális igazság és közéleti tisztesség érvényesülésében látja. Mindaz, ami az utóbbi húsz év alatt a magyarság felemelkedése és megerősödése terén történt, ezen gondolatok hatásának köszönhető. 3. A Magyar Megujulás Pártja megállapitja, hogy a magyar nép nagy többsége, a fent lerögzített kül- és belpolitikai irányt vallja helyesnek és meg van győződve arról, hogy az ország szabadsága és biztonsága, valamint a magyar nép egészséges belső fejlődése csak ezeknek az elveknek az érvényesülése útján biztosítható. A magyar Megujulás Pártja a nemzet sorsán érzett aggodalommal látja, hogy jelentkeznek a magyar közvélemény irányításában olyan erők, amelyek az itt felvázolt alapvető elvektől eltérő, az országra káros és veszedelmes irányzatok elfogadtatásával akarják a magyar közvélemény egészséges felfogását megváltoztatni. A Magyar Megujulás Pártja elérkezettnek látja a pillanatot arra, hogy felemelje figyelmeztető és tiltakozó szavát. Pártunk eddigi működéséhez híven most sem akarunk mást, mint a magyar nép saját szabad elhatározásából fakadt célkitűzéseit a magyar jobboldal alapvető elveihez hű egyéb erőkkel egyetértésben tiszta hittel és nem lankadó akarással szolgálni. Törhetetlen bizalommal hiszünk a magyar népi gondolat, a szociális igazság és a tiszta közéleti erkölcs jegyében megvalósuló magyar megujulásban, hiszünk minden idők legnagyobb háborús megpróbáltatásának történelmi értelmében és igazi céljában: a saját törvényeik és szokásaik szerint élő szabad és boldog nemzetek új Európájában és hiszünk a hűségnek és becsületnek a nemzetek értékét meghatározó fenséges törvényében!..."

Botrány

kavarog a marxista politikusok színésztoborzásának hevesen megvitatott kérdése körül s a felabajgatott szenvedélyesség jogosult! Amíg a Conti-utcai marxisták kedvezőtlennek ítélik meg a helyzetet a nyilt színvallásra, addig a zsidó érdekek szolgáival együtt, szörnyű műfelháborodással és minden színészt megszégyenítő művészettel harsogták az elítélő nyilatkozatokat azokról a nagy magyar művészekről, akik nem politizáltak, csak éppen keresztény és magyar életfelfogásukat megvallották. Hogy elsírták a vörös és rózsaszínű kultúrkrokodilusok mesterségesen elősajtolt könnyeiket, hogy borongtak, rémüldöztek és rágalmaztak, hogy sértegették Kiss Ferencet és Páger Antalt a „szent művészet" nevében azok a politikai ripacsok, akik mihelyst elérkezettnek szaglászták a konjunkturát, azonnal marxista vezetés alá igyekeztek tömöríteni a színészek munkaközösségeit!... És hogy megijedtek a színész-urak, akiket befont a sok ígéret és megcsillogtatott lehetőség, azt hitték, hogy titokban somfordáltak be a vörös kapun, megszerezni minden eshetőségre a szociáldemokrata vezérek kegyeit is... Csúnya kis komédia az egész, a világot jelentő deszkák és a világot bolondító marxisták egyformán jelentéktelen figurái között, — de jó intelemnek, az olvasóközönség számára. Jó a botrány, megéreztetni idejében, a különböző támadások célját és erkölcsi értékét. Idézik minekünk a baloldalról a pápát, az összes magyar királyokat, a történelem nagyjait, a külvilági élő és holt előkelőségeket, bárkit és mindenkit, bizonyítani azt, hogy nincs jogunk a magunk életét élni és hitünket, akaratunkat megvallani, — de ez a komisz játék csak addig zajlik, amíg a baloldal kezdhet támadásba! Akkor azután egy csapásra megváltozik minden. Ami tegnap még nemzetrontó bűn volt, az ma nemes, okos cselekedet lesz. Nemzeti alapon nem szabad szervezkedni, de „be a vörösbe, színész urak!..." Ez igen. Ez már méltányos dolog. Ez nemcsak megengedhető, hanem szükséges kultúrfolyamat... Így hirdetik marxistáék, de önmagát teszi nevetségessé, aki ennek a kettőserkölcsiségnek bűvészmutatványaitól leszédül az egyenes útról. Azokról az aljasokról pedig, akiket a nemzeti irányzat emelt fel és mégis a Conti-utca portáján jelentkeztek tányérnyalásra, az érthető undor következtében, — már beszélni sem érdemes...

KULTURA A ROMOK HELYÉN

MADRID ÚJ EGYETEMI VÁROSÁNAK MEGNYITÁSA

A spanyol polgárháborúban a kommunisták teljesen szétrombolták a madridi egyetemet. Könnyű a dühödt pusztítás, de nehéz a tervszerű építés ... Ahol a bolsevisták csak ledöntött, kormos falakat hagytak, ott a spanyol nemzeti kormány felépítette a tudományok nemes városrészét. A madridi egyetemi várost, október közepén Franco államfő adta át rendeltetésének, a „spanyol faj" napján ...

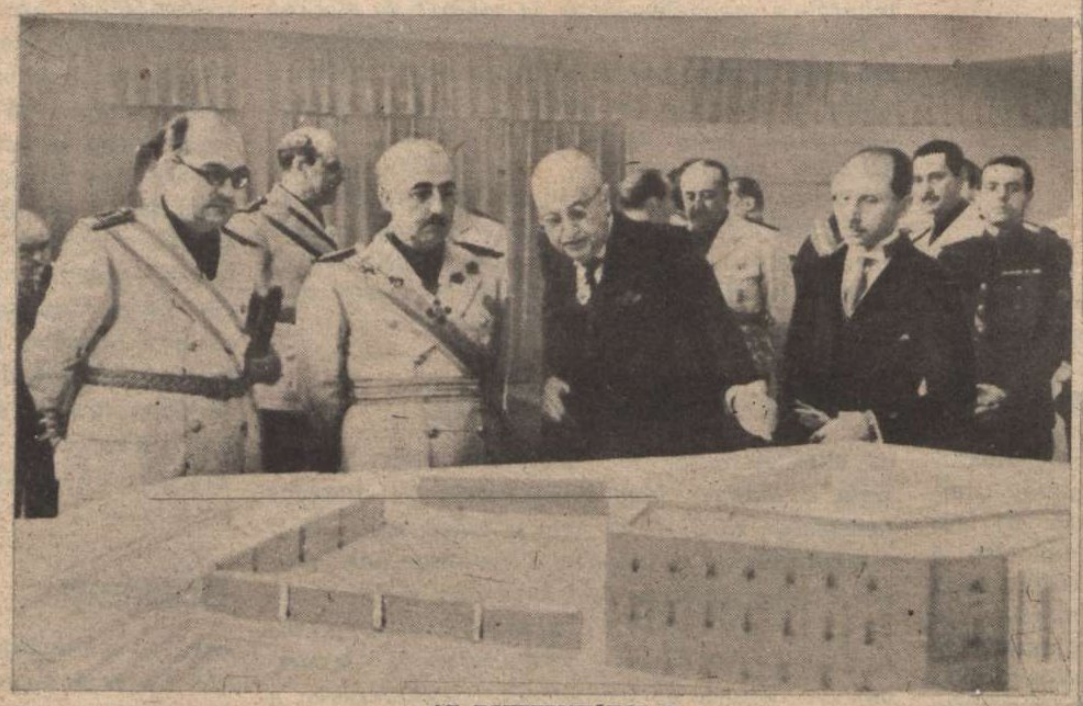

AZ EGYETEMVÁROS modelljét bemutatják az államfőnek

A NEMZETI SPANYOLORSZÁG VEZÉRÉT, az egyetemi ifjúság szónoka köszönti, a polgárháborúban elesett bajtársainak emlékműve előtt ...

AZ EGYETEMI IFJÚSÁG fegyveres alakulatainak elvonulása, az állam és a hadsereg vezetői előtt

TÁBORI MISE AZ EGYETEMVÁROS FŐTERÉN

AZ EGYETEMVÁROS a spanyol nacionalizmus alkotó erejét hirdeti s fölötte a repülőgépek a jövő dalát zúgják ... →

FRANCO ÁLLAMFŐ üdvözli az ünnepségen résztvevő tábornoki kart

MUNOS GRANDES tábornok, a szovjetfronton vitézül harcolt spanyol önkéntes hadosztály parancsnoka az ünnepségen

FINN ÉDESANYA ÉS KOMOLY GYERMEKE. Szentpétervártól délre laktak egy kis faluban. A kenyérkereső apa önkéntes a bolsevizmus elleni küzdelemben. Gyereke már Finnországban nő fel. Otthon . . ,

KÉT REMEK FINN EMBERPÉLDÁNY. Boldogan indulnak ismeretlen hazájukba . . .

NEM FIATALOK MÁR, de családostól vernek gyökeret valahol az „ezer tó" gyönyörű, szabad országában

A vér szava...

FINNEK HAZATÉRÉSE AZ ŐSHAZÁBA

A finn néptörzs egyes csoportjai messze évszázadokon át megtartották nyelvüket, szokásaikat s az összetartozás öntudatát az idegen szláv tengerben. Egy ilyen csoport, a németek által megszállott területről, a mult hónapban költözött Finnországba, ahol nagy szeretettel fogadták az anyaországba érkező testvéreket, éppenúgy, mint ahogy a magyarság fogadta elszakadt véreit, hazajövetelük idején . . .

FINN LAKATOSLEGÉNY. Gyűlölte a bolsevizmust, átszökött Németországba s ott dolgozott, de most megy Helsinkibe . . .

A NEHÉZ ÉLET RÁNCAI megbarázdálták ennek a finn anyának arcát, de szemei értelmesen tekintenek a jövendőbe. Kollektív szovjet farmon töltötte súlyos életének javát a lányaival együtt. A finn imakönyv volt a vigasztalója

BOLDOG MUNKA A HAZASZÁLLÍTÓ HAJÓN. A baloldali finn leány szovjet tanítónőképző intézetben tanult, de a fajtájáról soha meg nem feledkezett . . .

AZ ÉHHALÁL ELŐTT, az őserdőben találták meg ezt a menekülő finn asszonyt és két gyerekét a német katonák. Már Finnországban élvezik a kultúrnépekhez méltó egyszerű, tisztességes életet . . .

530 FINN BEHAJÓZÁSA EGY NÉMET HAJÓRA. Egyikük sem látta még a finn anyaországot, de mostmár vége van az évszázados bujdosásnak s a maguk fajtájának földjén telepednek le a sorsüldözöttek

London: MUNKÁBAN AZ ANGOL LÉGVÉDELMI SZERVEZET! Közel két héten át, mindennap volt légiriadó az angol fővárosban s London különböző pontjain, a bombázás következtében nagy tüzek keletkeztek . . .

Zürich: A SEMLEGESSÉG MEGSÉRTÉSE. Bombakráter Samaden svájci község főterén. Az angolszász bombázás súlyos károkat okozott Svájc felségterületén

Világ

Vichy: SEFKI BERKER, Törökország új követe, Petain államfő palotájába érkezik, átadni megbízólevelét

London: LLOYD GEORGE, az első világháború angol miniszterelnöke 81 éves, →

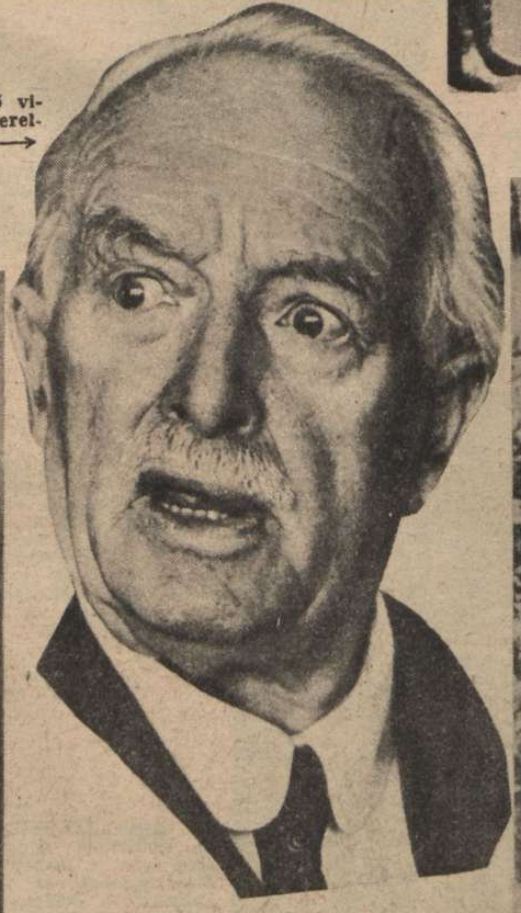

Prága: DR. FRICK birodalmi minisztert ünnepélyesen beiktatták a prágai várban a cseh-morva protektorátus védnöki tisztségébe →

. . . de újra megházasodott. Elvette Stevenson kisasszonyt (jobboldalt), a titkárnőjét. A frigy nagy feltűnést keltett az egész világon

Lisszabon: TITOKZATOS ROBBANÁS a portugál főváros katonai erődjében. A lisszaboni Ameixoeira-erőd lőporos kamrái a levegőbe repültek. A szerencsétlenség okát nem sikerült megállapítani

↑ **Velence:** EGY NÉMET GYORSNASZÁD PARANCSNOKA és személyzete sétál a Szent Márkus-téren . . .

Hídág

RÓMA ... PÁRIS ... TÓKIÓ

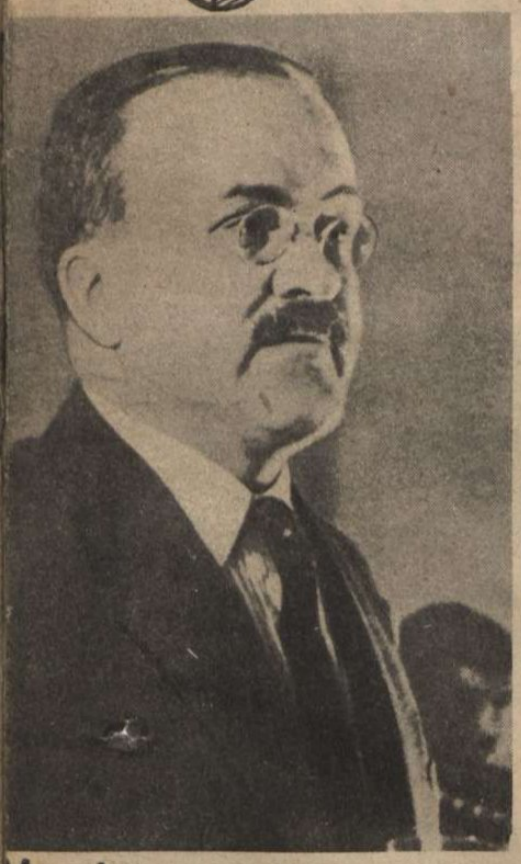

Moszkva: MOLOTOV nevétől hangos az angolszász sajtó . . . A nagy angol ↑ és amerikai lapok egyöntetű híradása szerint a szovjet külügyminisztere szabad kijárást követel a bolsevista Oroszországnak az Egei-tengerre . . . Molotov 1940 novemberében a berlini tanácskozáson vetette fel ezt a kérdést, de Hitler elutasította a jogtalan igényt . . .

DIMITRI SISMANOV, az új bolgár külügyminiszter. Elődje, Kirov miniszter betegsége miatt ↑ lemondott állásáról

Athén: ↑
FELHÚZZÁK A NÉMET ZÁSZLÓT, a volt olasz főparancsnokság épületére . . .

Tibet:
ÖRDÖGÜZES A YUNGHOKONI LÁMA-KOLOSTORBAN. A táncoló tibeti szerzetesek a rossz szellemeket elrémítő álarcokat hordoznak. Eddig még sikerült a varázslat, mert Tibet nem sodródott a háborúba . . . ↓

Madrid: A MADRIDI NEMZETKÖZI SAKKVERSENY CSODÁJA ↑
a 11 éves Arturo Pomar, Mallorca szigetéről. A kis sakkbajnok sok tekintélyes öreg társát mattba szorította

Amsterdam: FANNY BLANKERS, a világ legkiválóbb női sportbajnoka! Ebben az évben két világrekordot állított fel a fiatal holland leány. Magasugrásban 1.71 meter, távolugrásban 6.25 méter az eredménye, de vezet 100 méteres futásban 11.5 másodperccel, 200 méteren 24.5 másodperccel, 80 méteres gátfutásban 11.8 másodpercel s az ezévi öttusát is megnyerte 339 ponttal ↓

Tokio:
ESŐS NAPOKON ilyen furcsa öltözetben végzik munkájukat a tokiói császári palota parkőrei ↓

HALOTTAK NAPJÁN A KEREPESI-TEMETŐBEN...

A VILÁGHÁBORÚ 90 ISMERETLEN HŐS KATONÁJÁNAK EMLÉKKÖVÉT felkeresik minden évben az olyan magyarok, akiknek hős családtagjai jeltelen sírban pihennek, idegen országban...

GRÓF BATTHYÁNYI LAJOS, a vértanú magyar miniszterelnök síremléke

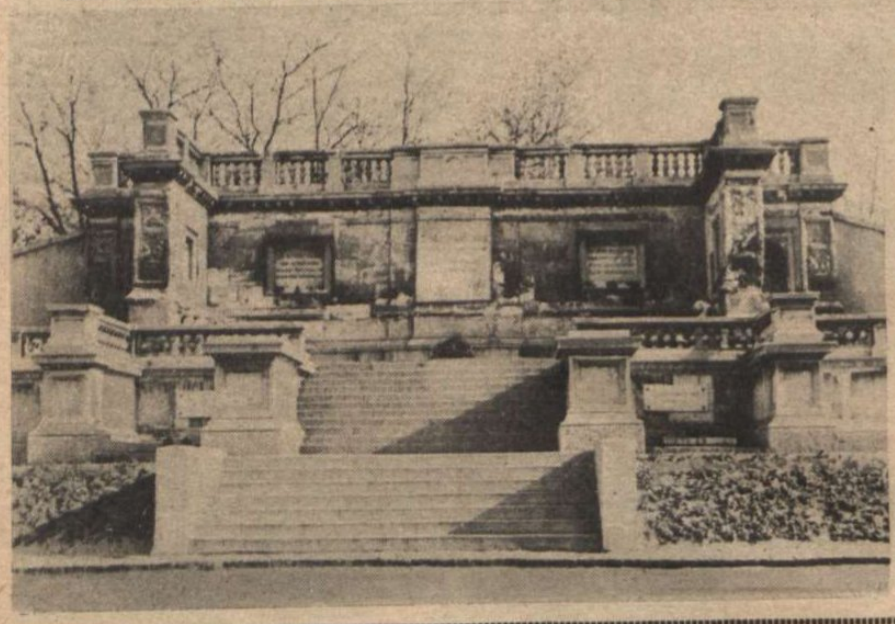

DEÁK FERENC földi maradványai fölé díszes sírboltot emelt a hálás nemzet. A „haza bölcsének" emlékezete előtt kegyelettel hódol minden magyar

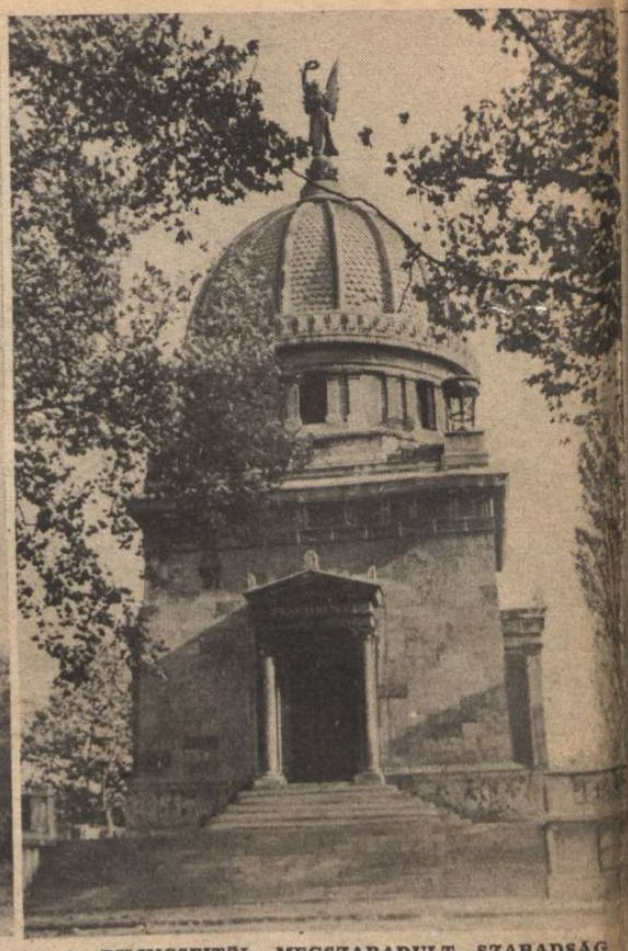

A BILINCSEITŐL MEGSZABADULT SZABADSÁG SZOBRA hirdeti Kossuth Lajos mauzoleuma felett az 1848-as eszmék halhatatlanságát...

Magyar

KÉT ÉVFORDULÓ

BIBÓ LAJOS

HUSZONÖT ESZTENDŐVEL EZELŐTT szentelték pappá Mécs Lászlót. A magyar közönség szeretettel fordul a neves költő felé az évforduló alkalmából

BIBÓ LAJOST Hódmezővásárhely közönsége lelkes szeretettel ünnepelte harminc esztendős írói jubileumán. A város nagy szülöttje előadást tartott szülőhelyének irodalombarátai előtt

ZÁSZLÓSZENTELÉS A GRÓF ANDRÁSSY TŰZÉRLAKTANYÁBAN

DISZES KÖZÖNSÉG előtt. ünnepélyes keretek között zajlott le a zászlószentelés a tűzérlaktanya udvarán

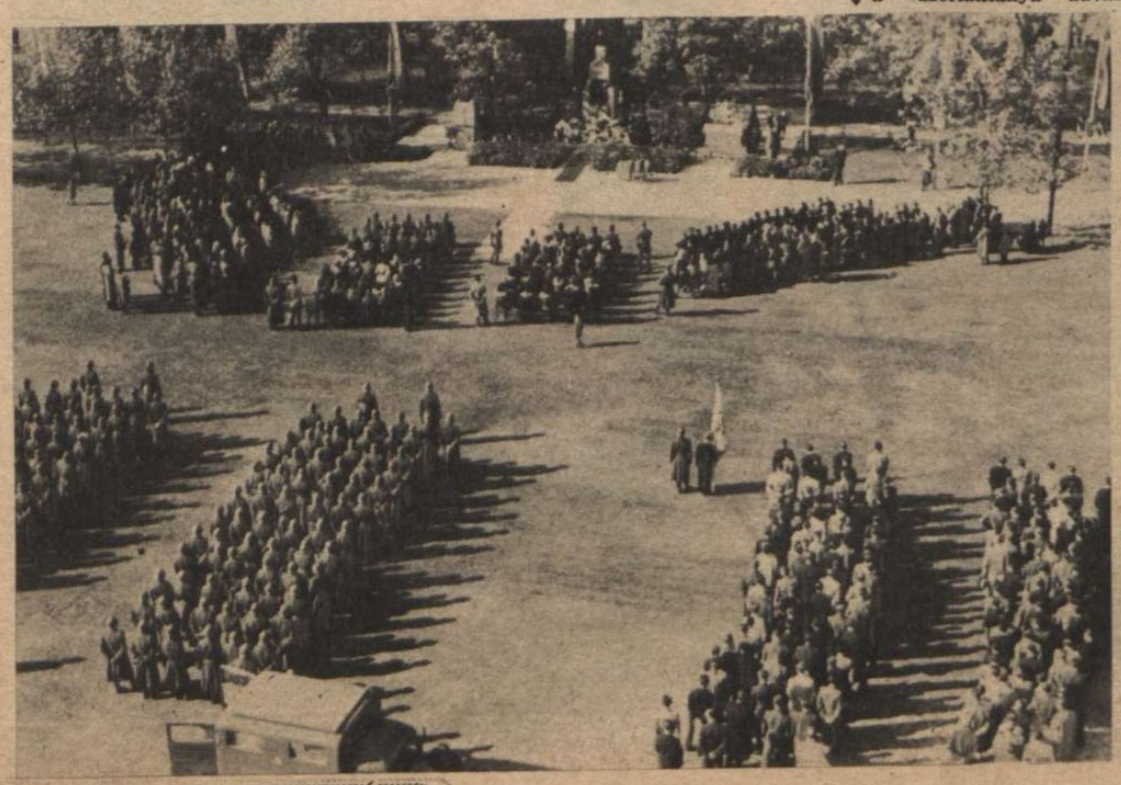

A ZÁSZLÓANYA nemzetiszínű szalaggal díszíti a honvédtüzérek zászlaját

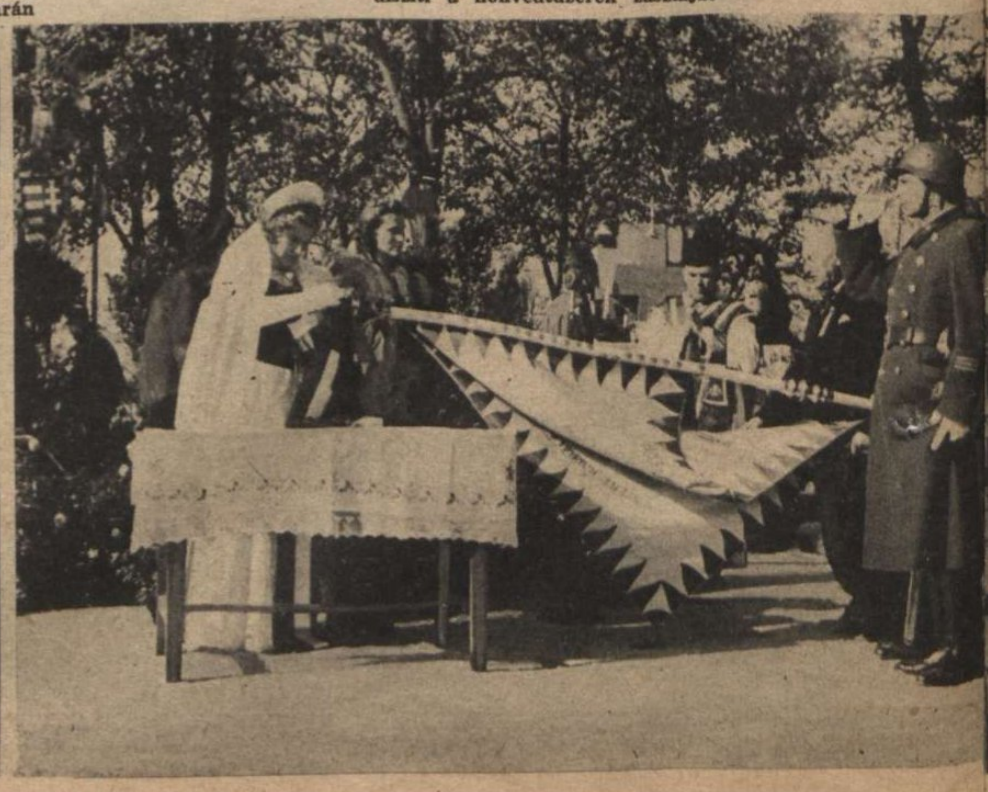

ADY ENDRE SÍRJA, A KEREPESI-TEMETŐBEN

A PETŐFI-CSALÁD SÍRHANTJA, Petőfiné Szendrey Julia, Petőfi egyetlen, korán elhalt fia, Zoltán és a költő szüleinek, valamint testvérének hamvait rejti

ŐSMAGYAR LOVAS VIRRASZT GÖMBÖS GYULA SÍRJA FÖLÖTT

Képíradó

NAGY MAGYAR ÍRÓ HARMINC ESZTENDŐS ÍRÓI JUBILEUMA

ANTAL ISTVÁN PROPAGANDAMINISZTER nagy beszédben méltatta Bibó Lajos írói jelentőségét és érdemeit. Az emelvényen Kolosváry-Borcsa Mihály, a Magyar Sajtókamara elnöke, Antal miniszter, Endrey Béla, Hódmezővásárhely polgármestere, az ünnepelt Bibó Lajos és Német Antal, a Nemzeti Színház igazgatója

A HÁRMASHALOM ÉS AZ APOSTOLI KETTŐSKERESZT őszi pázsitja hirdeti Halottak napján azoknak a magyaroknak emlékezetét, akik az ezeréves határokon túl nyugosszák örök álmukat . . .

UNKÁBAN A MAGYAR VÖRÖSKERESZT. A keleti megszállott rületeken őrködő honvédeinkhez ebben az esztendőben is eljuttatja szeretet-csomagjait a Vöröskereszt

AZ ÁTÉPITETT TESTNEVELÉSI FŐISKOLA BEMUTATÓ-ÜNNEPSÉGEI

MISÁNGYI OTTÓ IGAZGATÓ beszédet mond az iskola új tanrendjéről, a meghívott közönség előtt

A FŐISKOLA HALLGATÓI régi magyar táncokat mutatnak be, a megnyitás alkalmából

KÉSZÜL A MAGYAR ÚT

Példája ez a képsorozat az egész nemzet törekvésének és feladatának. Utat kell keresni és építeni a jövendőbe a magyar milliók számára s ebben az útkeresésben testvér és bajtárs mindenki, aki jó munkát végez a maga helyén, földön, gyárban s a szellemi és kézi munka sokezer körében, de ellenség minden olyan ember — fent és lent egyaránt, — aki lusta, hanyag, kontár és here a nemzeti munkamegosztás nagy gépezetének szakszerű táplálásában. A mi korunk az értelmes, a jól megszervezett munka kora s el kell jöjjön az idő, amikor az osztályfalak teljes lebontása után egy táborba kerül minden becsületes dolgozó magyar, megellenezni a heréket és a kontárokat, hogy a nagy magyar útépítést többé meg ne zavarhassák. Kőtörő, csillés, napszámos, az útépítés áldott munkása, a feladatukat értő mérnökök vezetése s a tisztes megélhetést biztosító nemzeti közösség uralma alatt. Épüljenek az utak sűrűn, városok és falvak között és kössék össze a lelkeket is, a dolgozó magyarság boldogulásának népi akaratában! ...

ÜREG MAGYAR KŐFEJTŐ

KÉPÁS PÁL neklát a kőtörésnek

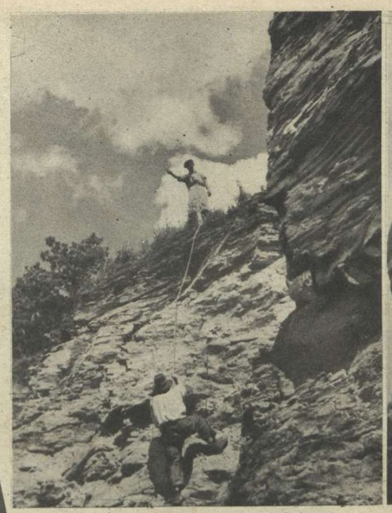

KŐVET ROBBANTANAK AZ ÚTÉPÍTÉSHEZ MÁTRAHÁZA VIDÉKÉN. Kovács Telki János lőmester és Kovács Telki Vilmos kőfejtő leereszkednek a robbantásra kiválasztott sziklatömbre

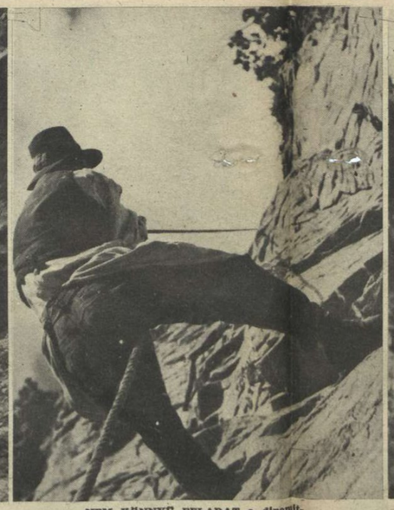

NEM KÖNNYŰ FELADAT a dinamitpatron elhelyezése ...

LESZAKAD A FELROBBANTOTT SZIKLATÖMB

CSILLÉKBE LAPÁTOLJÁK A KŐVET

MEGFESZÜLNEK az izmok, amikor a csillét egy lendülettel a kődaráló gép fölé billentik

KOVÁCS ISTVÁN levente targoncázza a követ napestig. Acél minden izma

NÉHÁNY HÉT MULVA már autobusz fut az új műúton, a lassan sárguló mátrai erdők között.

ELKÉSZÜL AZ ÚJ ÚT ALAPJA

...s a lovak is vígabban húzzák a szekeret rajta a vásárból hazafelé ...

ZAKATOL A GÉP s apróra zúzza az útépítő követ

ÉTETI AZ EMBER kemény erőfeszítéssel a kőtörő gépet...

HEGYBE EMELKEDIK AZ ÚTÉPÍTŐ KŐ

(Aszmann Ferenc felvételei)

KEMAL ATATÜRK (1878—1938) a török nép legnagyobb fia volt. Államépítő hatalmas munkája, ma is eleven valóság s védője a török függetlenségnek és haladásnak

KEMAL EZREDES, A DARDANELLÁK HŐS VÉDŐJE (balról a negyedik), 1915-ben, mellén a német vaskereszttel. A harcokban az órája mentette meg a haláltól. Gránátszilánk furódott a szive fölé...

KEMÁL NÉPE

TÖRTÉNELMI KÉPEK A TÖRÖK KÖZTÁRSASÁG

KEMAL MEGSZEMLÉLI HARCBAINDULÓ CSAPATAIT az 1921. évi görög háborúban. Az antant teljes erejével Görögország mellett állott s csak Kemal vasakarata és fanatikus hite tudta kiverni török földről a jól felszerelt ellenséget

SOKSZOR CSAK A FÖLDÖN FEKÜDT KEMAL, hogy pihenjen egy rövid órát, az 1921-es török szabadságharc idején, a dicsőséges csatatereken...

IZMET INÖNÜ a tűzvonalban irányítja a török csapatokat, a támadó görögök ellen, az 1921. évi hadjáratban ←

A LAUSANNEI BÉKE ALÁÍRÁSA 1923 JÚLIUS 24.-ÉN. Izmet Inönü vezette a nehéz tárgyalásokat az antant megbízottaival s győzelemre segítette a török álláspontot. Ez a nap volt a döntő fordulat Törökország szabad életében ↓

Kemal Atatürk országának nevezhetjük Törökországot, mert a 20 éves köztársaság, ennek az egyedülálló emberóriásnak legszemélyesebb alkotása s politikai hagyományának őrizője! Musztafa Kemal 1878-ban, Szalonikiben született s a török szultán kémei már 1904-ben letartóztatták, mint fiatal hadnagyot, elszánt politikai állásfoglalása miatt. **Az üldözés, a harc és a siker végigkísérték ragyogó, nyugtalan lobogású pályafutásán.** Titkos pártokat alakított, de mint kiváló tehetségű katona, végigverekedte az első és a második balkánháborút s tábornokká léptették elő a világháborúban a **Dardanellák** hősi védelméért. A szégyenletes békekötés után, Anatoliában indította meg a török ellenállási mozgalmat s csodálatos elszántságával megbuktatta a győztes antant terveit. 1921-ben döntően megverte a görög hadsereget s rákényszerítette a nagyhatalmakra a lausannei békét. Kemal nemzete érdekében szakított a multtal, megszüntette a szultánságot és a kalifátust, letörte a reakciós ellenzéket s 20 évvel ezelőtt, 1923 október 29-én megteremtette a török köztársaságot, amelynek haláláig elnöke volt. Előrevitte népét rohamos léptekkel a haladás útján, erőszakos volt, parancsolt, rendelkezett, de a gigászi reformmunkáért és a török politikai célok józan kitűzéséért, népe ma is áldja emlékét. Utóda, Izmet Inönü elnök, Kemal Atatürk szellemében védi országának szabadságát s a legnagyobb világkonfliktusban a semlegesség biztosításával mutatta meg bölcsességét. A török köztársaság nagy ünnepén tudja a nép és a vezetőség, hogy Kemal Atatürk nagy művét, csak a szigorú semlegesség vezetheti át töretlenül a világbéke korszakába...

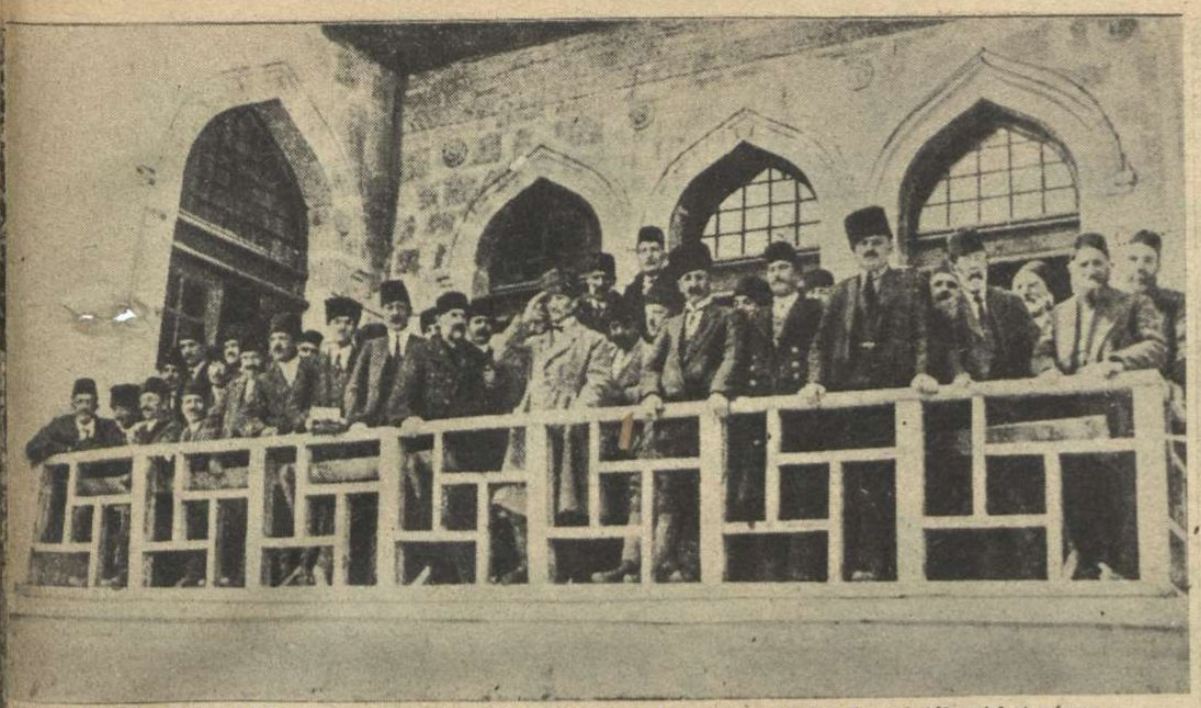

KEMAL ANKARÁBAN. A szultán kormánya 1919-ben Anatóliába küldte Kemal tábornokot, végrehajtani az antant lefegyverzési parancsait, Kemál azonban megszervezte az ellenállást s amikor az isztanbuli kormány árulónak minősítette, Ankarában összehívta az első török nemzetgyülést, 1920 április 23-án.

ÜNNEPEL

HÚSZ ESZTENDŐS ÉLETÉBŐL

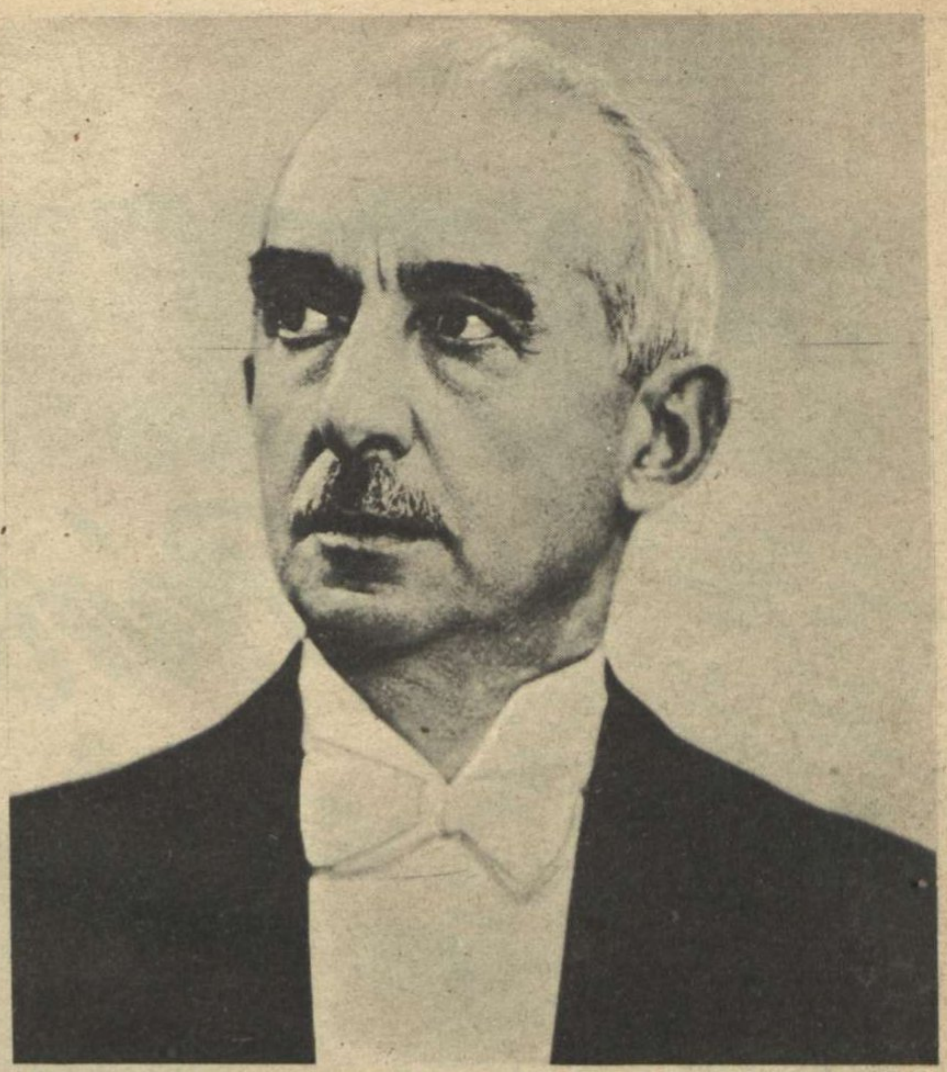

IZMET INÖNÜ, a megalapításának 20. évfordulóját ünneplő török köztársaság elnöke. Fiatal kora óta lelkes híve és első munkatársa volt Kemal Atatürknek

↑ KEMAL DIADALMAS CSAPATAI BEVONULNAK ISZTAMBULBA, a lausannei szerződés megkötése után. Az antant hadihajói elhagyták a török kikötőket. Kemal katonai sikerei felszabadították Törökországot s megsemmisítették az antant békeparancsait.

KEMAL ATATÜRK a reakciósok rendkívüli ellenállásának legyőzése után, 1923 október 29.-én lett az új török köztársaság elnöke. Képünkön Kemal a török nemzetgyülést nyitja meg ↑

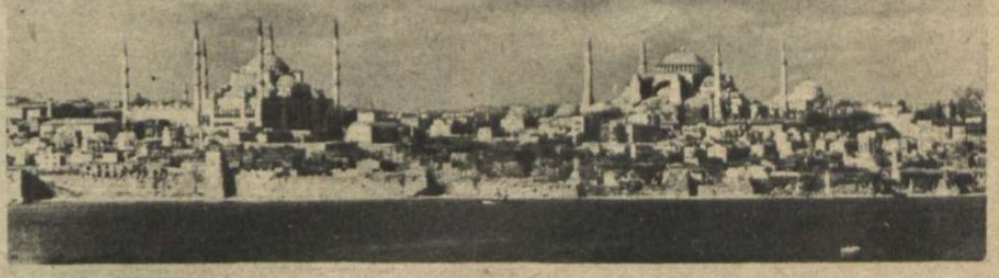

↑ KEMAL ATATÜRK írni tanítja népét. Kemal bevezette az európai írásrendszert az arab helyett s maga is faluról-falura járt, meggyőzni a népet a reform helyességéről . . .

↑ KEMAL ATATÜRK 1938 november 10.-én halt meg. Emlékét, ankarai lovasszobra őrzi a művészetben, de halhatatlanságát alkotásai és eredményei hirdetik

← TANUL A TÖRÖK NÉP . . . Öregek és fiatalok együtt sajátították el az írás mesterségét Kemal uralma alatt

→ A DARDANELLÁK. Évszázadokon át, a Dardanellák keskeny vízcsíkján feszült egymás ellen az orosz-angol világtörténelmi ellentét. Most Anglia és a szovjet egy asztalnál tárgyalnak Moszkvában. A Dardanellák felségjogának megvédése Kemal Atatürk legfontosabb szellemi hagyatéka a török nép számára. A török köztársaság fennállásának 20. évfordulóján, Kemál akaratát a török semlegességi politika teljesíti . . .

FELVONULNAK A NÉMET HARCKOCSIK A DNYEPER-KÖNYÖK SÍK FÖLDJÉN, A NAGY PÁNCÉLOS CSATÁRA

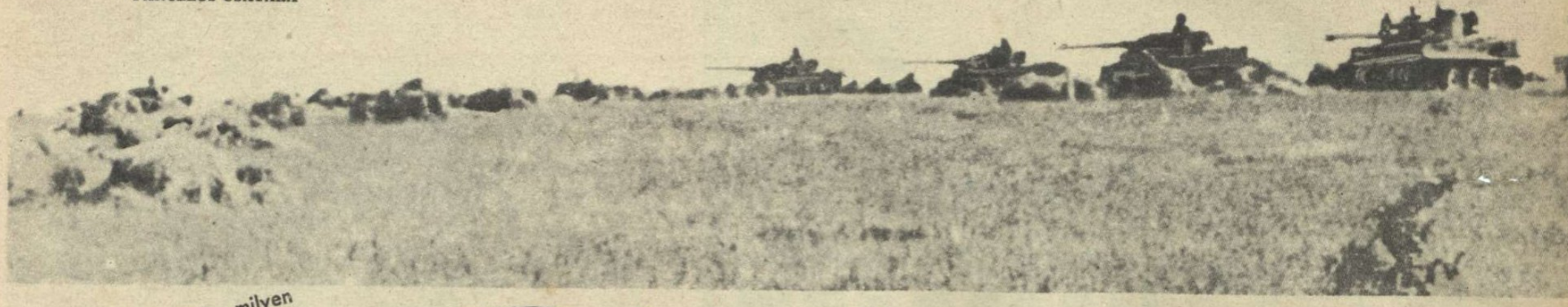

„Páncélos csaták —

Mennyi halálos órát, milyen félelmetes, gigantikus mérkőzést s micsoda sorsdöntő összecsapást szürkít nehány szóba a hadijelentés! Országokban, amelyeket a történelem kegyelen megpróbáltatások állandó, megkímélt egyelőre a kegyetvéres özönétől, hány ember olvassa gondtalanul, szórakozottan, az Európa védelmét összefoglaló rövid mondatot: „páncélos csaták keleten", — és hányan felejtik el percek múltán, hogy ezek a súlyos harcok százmilliók életét, talán évszázadokra is meghatározhatják?! ... A Dnyeper mentén zajló óriás csata, a világháború legnagyobb eseménye s minden európai kultúrember csak azt kérheti az Istentől, hogy áldja meg győzelemmel s a helytállás hatalmával a német fegyvereket! ...

A CSATATÉREN. Feltúrt föld, tőrött sínek, szétlőtt szovjet harckocsik, elszenesedett fák kísértetbirodalmában tör előre a „Tigris" a hajnali ütközetben ... ↓

GRÁNÁT ROBBAN MINDENFELÉ s a harcbavetett gyalogság az acélszörnyetegek csatája közben várja az eredményt és a beavatkozási lehetőséget ...

TÁNYÉRAKNÁVAL A T 34 ELLEN! ... A szétlőtt harckocsi mögül ugrik a fiatal őrvezető a támadó szovjet óriástank elé

A PÁNCÉLOSCSATA GYŰJTŐPONTJÁBAN. A falu szélén, a menekülő vörösöket, géppisztollyal lövik a harckocsiról ...

KIVÁLÓ FEDEZÉK A SOK EGYMÁS MELLÉ ROSKADT SZOVJET HARCKOCSI ... →

AHOL 23 SZOVJET-PÁNCÉLOST állított meg az elhárító tűz ... →

keleten..."

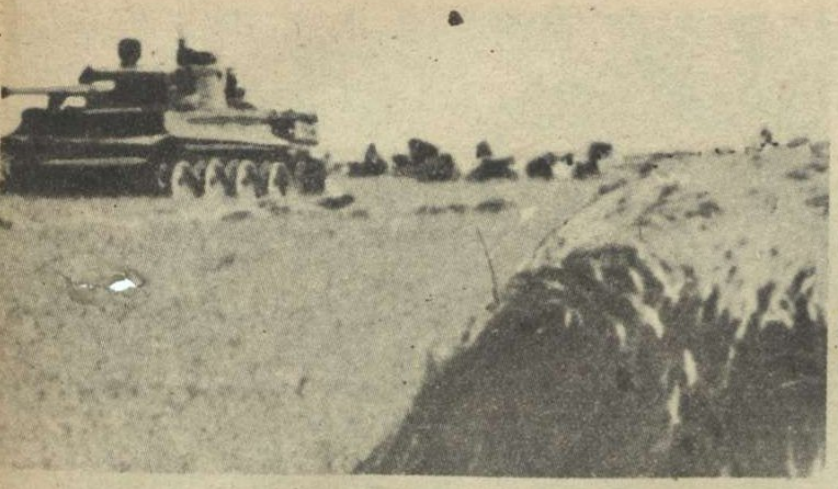

↑ A HAJNAL ELSŐ VILÁGÁNÁL végtelen sorokban árad a csatatér felé a páncélosok és a lőszerszállító gépkocsik sokasága

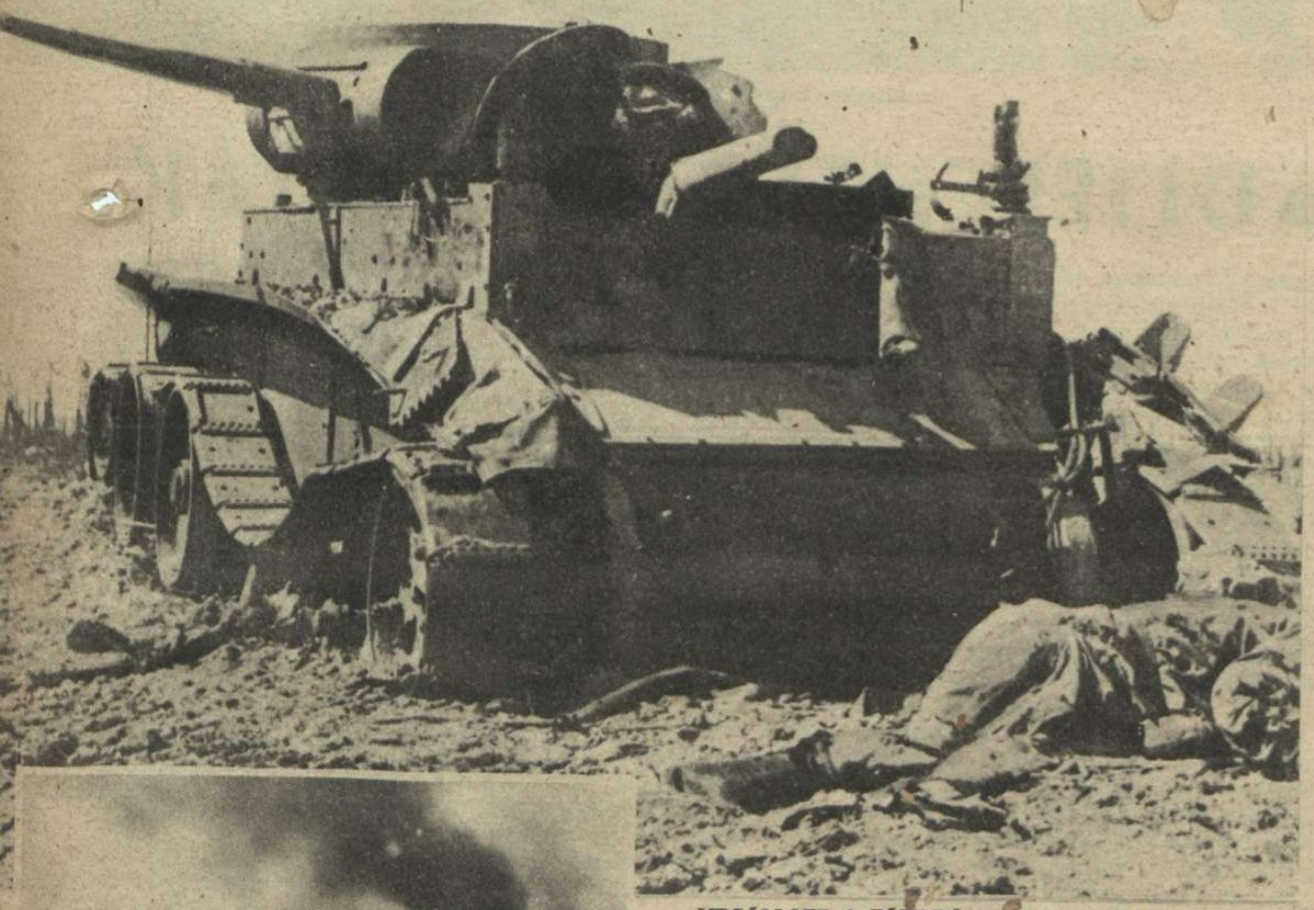

MEGÁLLOTT A TÁMADÓ SZOVJET HARCKOCSI... A telitalálat borzalmas ereje szétroncsolta az acélszörnyeteget és a védelme alatt előnyomuló szovjet gyalogosokat

DÜBÖRÖG AZ ÓRIÁS TÁMADÁS! A megsemmisített szovjet harckocsi oldalában, a készentartott tányéraknákkal várják a páncélgránátosok az új ellenséges páncélos előretörését

ÚJ HARCOK FELÉ az égő harckocsikkal borított ← Dnyeper-térségben

RÖVID ÉJJELI PIHENŐ A GRÁNÁTTÖLCSÉRBEN. A kísérő gépkocsi két leszerelt ülése a párna az igazak álmához...

↓ Hátraszállítják az elfogott bolsevistákat a páncélos csata után

MUSSOLINI ÉS GRAZIANI HADÜGYMINISZTER tárgyalása az új olasz kormány székhelyén

GÜRING MARSALL ÉJJELI VADÁSZAI KÖZÖTT

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

A moszkvai értekezlet híre óta azt állítottuk, hogy a szövetségesek érdekellentéteinek kirobbanására számítani nem lehet. Ezt a meggyőződést nem a súlyos vitaanyag hiánya, hanem az angolszász szükség és a szovjet kedvező tárgyalási helyzete indokolja. A háború fősúlyát mindmáig kétségtelenül a szovjet viseli az ellenséges oldalon. Szovjet-oroszország veszteségei szinte felbecsülhetetlenek. De hadserege erős és támadóképességét a Dnyeper mentén a moszkvai értekezlet alatt is bebizonyította, az angolszászok azonban, egyelőre csak inkább technikai háborút viselnek az égő hadszínterek szélein s népeik óriás tömegei máig sem szenvedték meg komolyan a világháborút. A szovjet könnyedén elérte azt, hogy a szövetségesek a konferenciát Moszkvában tartsák meg, s evvel már megnyerte félig-meddig a diplomáciai csatát. Az angolszászok Londonba szerették volna invitálni Molotovot és a sajtón keresztül hetekig beharangozták előre, hogy mit hajlandók elfogadni és mitől zárkóznak majd el mereven az összehívandó értekezlet folyamán. A szovjetsajtó mélyen hallgatott, megtagadta a választ s egy-két rövid mondatban élesen körvonalazta előre a szovjet álláspontját. A hallgatás győzött a sok beszéd fölött: a szövetségesek értekezletét Moszkvába hívták össze s a legújabb hírek szerint a megegyezést is Moszkva szelleme diktálta...

Washingtoni jelentés szerint Roosevelt elnök már a sajtóértekezlet keretében bejelentette, hogy az egyezmény létrejött a moszkvai értekezleten s csak az aláírás van még hátra. Meggyőződése szerint Oroszország hajlandó a háború után együttműködni az angolszász országokkal. Megítélése szerint az értekezlet eredménye elkönyvelhető siker, nemcsak azért, mert meghatározott kérdésekben megállapodás jött létre, hanem azért is, mert az értekezleten a légkör barátságos volt. Ebből a bejelentésből nyilvánvaló, hogy a szövetségesek még a konferencia megkezdése előtt a vitát a lehető legszükségesebb pontokra csökkentették, hogy az eredményt biztosítsák.

A legfontosabbnak látszik az a berlini jelentés, amely szerint Londonban és Washingtonban már megindult a világ közvéleményének módszeres előkészítése a Szovjetuniónak teendő angol-amerikai engedmények elfogadtatására. Valamennyi angol és amerikai nagyobb lap moszkvai jelentések alapján egyszerre írta meg, hogy a szovjet folyosót követel az Égei tengerhez, Hore Belisha volt angol hadügyminiszter pedig nagy feltűnést keltő nyilatkozatot tett, éppen Roosevelt sajtóértekezlete előtt, amelyben azt ajánlotta a szövjettel határos államoknak, hogy a Szovjetunió javára mondjanak le katonai felségjogaikról, bizonyos hadműveleti fontosságú pontokról. Ez a felszólítás már a moszkvai értekezlet anyagához alkalmazkodik és szovjet érdekszférák kialakításának engedményét sejteti a kisebb nemzetek rovására. Érdekes, hogy a moszkvai Pravda az angolszász vendégek tartózkodásának utolsó napjaiban összefoglaló áttekintést adott a világsajtónak a szovjethaderő legutóbbi hadműveleteiről s vezércikke végén azt a következtetést vonta le, hogy a háborút csak az angolszász hatalmak haladéktalanul megindítandó nyugateurópai támadásával lehet megrövidíteni és gyorsan befejezni. „Minden halogatás ostobaság és csak káros következményekkel járhat", írja a Pravda, — „ez a véleménye azoknak a katonai megfigyelőknek is, akik határozottan állítják, hogy azonnal el kell indítani Nyugateurópa ellen az angolszász seregeket." A francia-belga tengerpart Bretagnetől a Rajna torkolatáig, a dán nyugati partok s Dél- és Középnorvégia parti övezetei mélyen tagozott erődítményrendszerekkel várják az angolszász támadást. A Moszkvában megbeszélt célokkal függ össze a Skagerrakban végrehajtott több fontos német katonai intézkedés, amelyek egyelőre lehetetlenné tették Svédországnak Dél-Amerika felé irányuló hajóforgalmát. A szükségszerű intézkedések miatt a német-svéd viszony újra kiéleződött.

Említésre méltó az a tény, hogy a moszkvai értekezlet utolsó napjaiban a világsajtó szárnyára vette Gallipoli és a Dardanellák nevét, ami érthető megütközést keltett Törökországban. Több olyan hír jelent meg, hogy Eden lord hazatérése előtt meglátogatja Ankarát és felvilágosításokat ád a török kormánynak. Ezt a hírt újabban megcáfolták s Eden állítólag egyenesen hazamegy s az ankarai brit nagykövetre bízza, hogy a moszkvai értekezlet eredményeiről tájékoztassa a török kormányt. Moszkvából származó angol helyzetmagyarázat állítja, hogy a határok megvonásának kérdését a moszkvai értekezleten egyáltalán nem tárgyalták, mert ennek a kérdésnek rendezése az eljövendő békeértekezlet feladata. A berlini sajtóértekezleten szóbakerült, hogy Moszkvában a hármas értekezleten a Németországnak szánt fegyverszüneti szerződést is kidolgozták. A német külügyi kormányzat szóvivője ezt a munkálatot „vidám társasjátéknak" minősítette. Német részről lehetségesnek tartják, hogy a nyugati hatalmak taktikai okokból nem hoznak kifejezett döntéseket a szovjet területi követelései tárgyában s a bejelentett igények elintézését a bizonytalan jövendőre bízzák. Ezekben foglalhatjuk össze a moszkvai konferencia eddigi eredményeit, de azt is állíthatjuk, hogy a nagyvilág a konferencia befejezéséről kiadott közös nyilatkozat után sem tudja meg pontosan, hogy mi történt a szovjet fővárosban, hogy milyen titkos megegyezések kötik a nyugati nagyhatalmakat a szovjet érdekek szolgálatára és kielégítésére.

A szovjetfronton

a Dnyeper folyó mentén s különösen a Krivojrogtól északra fekvő térségben a háború legnagyobb páncélos csatája dühöng. A szovjet konok következetességgel folytatja támadásait s napokon át egymást érik a rohamra induló emberhullámok a német védelmi vonal előtt. A hét elején a Nogaji

WALTER NOVOTNY,
a híres vadászrepülő, 250. légi győzelme után, mint a német hadsereg 8. katonája, megkapta a lovagkereszthez a brilliánsokat

AZ 1500. BEVETÉS UTÁN
érkezik a repülőtérre Rudel százados. Rudel az első német zuhanóbombázó, aki 1500 esetben támadt az ellenségre

A BRILLIÁNSOKKAL ÉKESÍTETT LÜTH KAPITÁNYT
(baloldalt) virágokkal üdvözlik bajtársai. Lüth az első német tengeralattjáró parancsnok, aki ezt a legmagasabb kitüntetést megkapta

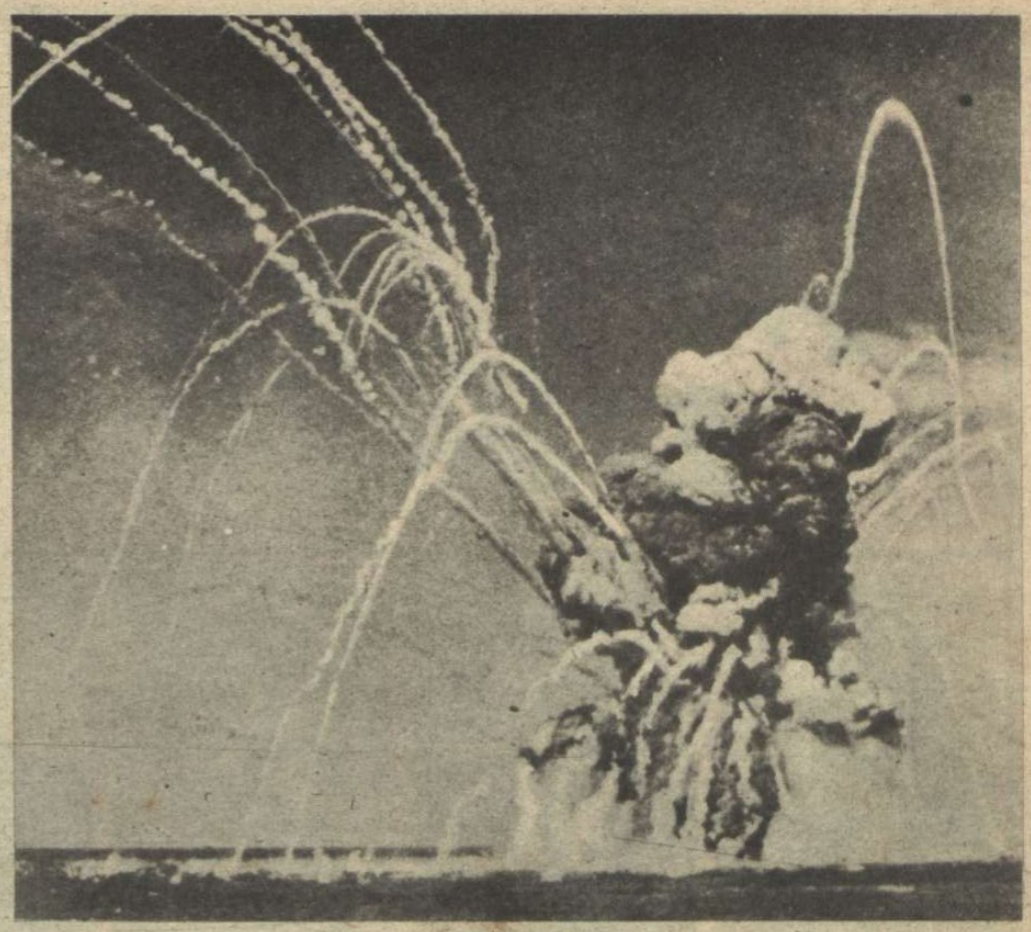

A HALÁL TÜZIJÁTÉKA!
Amerikai lőszerszállító hajót robbantott fel a német torpedóvető repülőgép az Atlanti-óceánon. A felrobbanó gránátok ezrei sajátságos füstvonalakat rajzolnak az égre...

ÉS ÚJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

szteppén folytak a leghevesebb harcok s az ellenség nap-nap után újabb tartalékokat préselt bele a Melitopoltól nyugatra végrehajtott betörés térségébe. Ezen a keskeny szakaszon a Perekopi földszoros elérése a végső támadási cél a Krim bejáratának elszakítására. Gigászi méretű csata tombol a Krimtől egészen a Dnyeper alsó folyásáig. A Dnyeper-könyökben szakadatlanul folynak a heves támadások, különösen Krivojrog és Zaporozsje térségében, a német elhárítás azonban kiállotta a rendkívül súlyos erőpróbát. A melitopoli csata főcélja a német szárazföldi és a légi erők ragyogó együttműködése következtében meghiusult. Négy hét alatt két óriási szovjettámadás omlott össze, de az áttörési kísérletek a hét végén újra kiujultak; Melitopoltól északra és északnyugatra újra és újra feltöltött nagy gyalogos és páncélos erők zúdulnak a német arcvonalra.

A német páncélos kötelékek és egyéb gyorscsapatok harcbavetése állandóan fokozódik s ez az erőtartalék meghiúsítja a szovjetnek azt a szándékát, hogy a súlypontok gyors változtatásával kisebb erőkkel védett térségekben biztosítsa az áttörési kísérlet sikerét. Bárhol vonják össze a rohamra küldött hadosztályokat, a vörös hadsereg mindenütt nagy német páncélos és gépesített alakulatokba ütközik. Úgy látszik, hogy a vörös hadsereg vezetősége a túlerőbe vetett hit miatt lebecsülte a német csapatok mozgékonyságát és a német hadvezetőség képességét a belső harci vonalak kihasználása tekintetében. A krivojrogi gyujtópontban a szovjetcsapatok részben frontális rohammal, részben délnyugati megkerülő hadmozdulattal igyekeztek a várost elfoglalni s a kialakult páncélos csatában mindkét oldalon a tömegtámadások és ellentámadások főerejét vetették a küzdelembe. A német zárókötelékek elleni harcban, Zaporozsjetól északra a szovjetkötelékek átkeltek a Dnyeperen s hídfőállásokat létesítettek a folyó nyugati partján. Kievtől északra a német csapatok hatalmas ellentámadásokkal lényegesen megjavították állásaikat. Gomel környékén újra fokozódik az ellenség harci tevékenysége, de a várostól délre indított támadásokat heves ellentámadásokkal visszaverték. Kricsevtől nyugatra naponként erősödik és újra ellanyhul a küzdelem. Szmolenszktől délre a szovjet napokig tartó tüzérségi előkészítés után páncélosokkal és csatarepülőkkel támogatott tömegtámadást indított a tekintet nélkül véres veszteségeire, kitartóan folytatja a nagy térségre kiterjedő rohamozást. A szovjetfronton a véres birkózás emberfölötti arányokat öltött. A támadás és a védelem egyaránt megfeszíti minden erejét, ezekben a sorsdöntő csatákban, amelyeknek végkimenetelétől Európa sorsa és jövendője függ...

Délolaszországban

az arcvonal nyugati és középső szakaszán az ellenség erős tüzérségi előkészítés után páncélosokkal támogatott több előretörést kísérelt meg. Ezek a támadások már többnyire az összpontosított elhárító tűzben s az előőrsök állásainak előterében vagy az erélyes ellenlökések során összeomlottak. Capuától északra a Volturno mellett, a folyó mindkét oldalán élénkebb harcok indultak meg, de az angolszászok csak helyi betöréseket tudtak sikernek felmutatni, amelyeket a németek gyorsan elreteszeltek. Hét végén a délolaszországi harcok hevessége és kiterjedése egyaránt fokozódott. Az adriai tengerparton és az ország belseje felé vezető utakon a 8. angol hadsereg megkezdte régen várt támadását a Trigno szakasz ellen. Az ellenség erős tüzérségi támogatás mellett széles arcvonalon előrehúzódott a folyó felé s a brit támadó ékek egyes helyeken át is keltek a folyón. Az ellenségnek az első menetben nem sikerült a Trignó folyón túl hídfőállásokat létesítenie, mert a német utegek összpontosított tüze a parthoz szegezte az átkelő egységeket. A német harci egységek szívós és kemény ellenállást tanusítanak az amerikai 5. és a brit 8. hadsereg kötelékeivel szemben. Az amerikaiak Pietravariano térségében több csatát veszítettek s újabban támadó harci csoportjai elől is a németek szilárdan elzárva tartják a felső Volturno völgyét. Az angolszász támadások erősödése még nem jelenti azt, hogy a sokszor hangoztatott nagy hadművelet a délolaszországi hadszíntereken megindult volna. A váltakozó elhárító harcok mindmáig katonai tapogatódzást jelentenek, a tervbe vett áttörési kísérlet nagyszabású megindítására.

A Földközi-tengeren a német harci repülők jó eredménnyel bombázzák a különböző harci célokat és súlyos károkat okoznak az ellenségnek a szállító hajók elsülyesztésével. A nyugati hadszíntéren a La Manche csatorna mindkét partján erős volt a tüzérségi tevékenység az elmulott hét folyamán. Német gyorsnaszádok előretörtek az angol keleti partok felé s harcba keveredtek brit rombolók, tüzérségi gyorsnaszádok és biztosító haderők túlerőben lévő kötelékével. Ebben a küzdelemben egy angol őrhajó elsülyedt, több ellenséges tüzérségi gyorsnaszád megrongálódott. Két német gyorsnaszád is elveszett, de legénységük legnagyobbrészét megmentették.

A német repülőerők tovább folytatták London, Délkelet-Anglia és Kelet-Anglia térségének harci felderítését s újra bombázták Londont. Stockholmon át érkező londoni jelentések szerint a német légitámadások az utóbbi hetekben nagy aggodalmakat és gondokat okoznak, mert a német gépek nemcsak átjutnak a megtámadhatatlannak hirdetett záróövezeten, hanem mindig pontosan megállapított célokat vesznek tűz alá. A legnagyobb nyugtalanságot az angol közvéleményben az kelti, hogy ilyen körülmények között nagyobbszabású német megtorló támadások is bármikor bekövetkezhetnek. A nagy légitámadás fekete napjának bekövetkezésében London népe már nem kételkedik...

A TÖLGYFALOMBOS WILKE ALEZREDES, az egyik legkiválóbb német vadász, aki már 165 angolszász bombázót lőtt le a nyugati légi térségben...

WILKE ALEZREDES ellenfele lezuhan Nyugatnémetország földjére. Az amerikai légierőd már a levegőben szétrobbant

ÚTRAKÉSZEN ÁLLANAK
a vontatott vitorlázó szállítógépek. Tömegbevetésük új fejezetet nyit a légiháború és a légiforgalom történetében

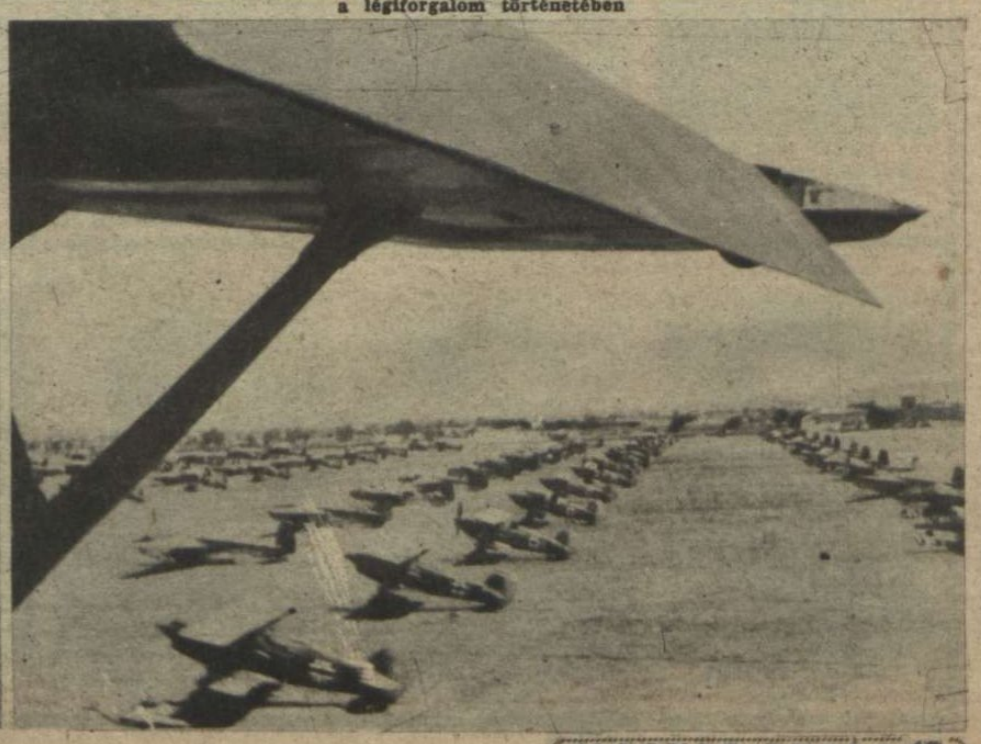

Honvédaink DICSŐSÉGE

A SZOVJETFRONT KITÜNTETETT MAGYAR HŐSEI:

DR. SZENTENDREY LÁSZLÓ
őrnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme hadiszalagon a kardokkal

INOKAY ANDRÁS
százados, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Ezüst Érdemérme hadiszalagon a kardokkal

HALÁSZ LAJOS
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme hadiszalagon a kardokkal

BORSZÉKI LAJOS
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme hadiszalagon a kardokkal

GÓZON IMRE
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme hadiszalagon a kardokkal

HAJDU ISTVÁN
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme hadiszalagon a kardokkal

RARY EMIL
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme hadiszalagon a kardokkal és II. oszt. német vaskereszt

HORVÁTH GYULA
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme hadiszalagon a kardokkal

LOVAS ISTVÁN
törzsőrmester, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

SIVÓ LÁSZLÓ
hadapród őrmester, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

SÜTŐ ISTVÁN
hadapród őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem

ÁRVAI JÓZSEF
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

ÁRVAY JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

HEKHUSZ FERENC
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

Vitéz SARKÖZI LAJOS
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

GRESSAI LAJOS
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

KESZEG ILLÉS
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

VARGA JÓZSEF
őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem

MOGYOROSSY PÁL
tizedes, Magyar Bronz Vitézségi Érem

TÓTH JÁNOS
tizedes, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

NAGY FERENC
tizedes, Magyar Bronz Vitézségi Érem

ZELEY JÁNOS
tizedes, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem és Magyar Bronz Vitézségi Érem

TAKÁCS FERENC
őrvezető, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem és Magyar Bronz Vitézségi Érem

HORNOK JÁNOS
őrvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem és I. oszt. német vaskereszt

VERES BÁLINT
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

BACSA ANDRÁS
őrvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

NYITRAY LAJOS
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

MÁTHÉ DOMOKOS
honvéd, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

HORVÁTH KÁLI ISTVÁN
honvéd, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

SZEGLETES JÁNOS
honvéd, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

JUNG JAKAB
honvéd, Magyar Bronz Vitézségi érem

A SZOVJETFRONT MAGYAR HŐSI HALOTTJAI:

SARUSY SÁNDOR
hadnagy

NAGY FERENC
hadnagy

Vitéz BALOG MIKLÓS
szakaszvezető

DORÓ ISTVÁN
őrvezető

SZALAI SÁNDOR
tizedes

MOHOS KÁROLY
honvéd

GADNYAI PÉTER
honvéd

KÖVETKEZETESSÉG

(A napokban alakult meg a Szoc. Dem. párt Conti-utcai székházában a demokrata-haladó színészek szakszervezete.)

— Na és mit határoztatok?
— Állást foglaltunk a legélesebben, a politizáló színészek ellen!...

SZINHÁZI ÖLTÖZŐBEN

— Tudod, angyalom, egy nagyon szimpatikus elvtárs fogadott s azonnal megígérte, hogy méltányolja demokrata érzelmeimet s a jövő héten már eljátszhatom a Sasfiókot a Goldmark teremben...

GYÖNGÉD FIGYELMEZTETÉS

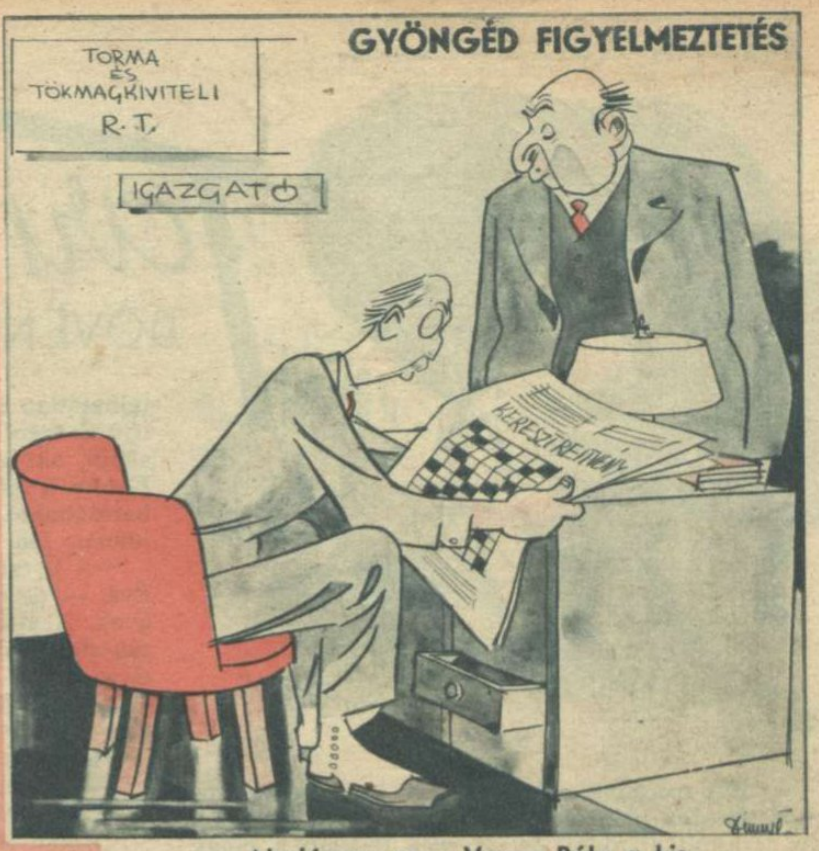

— Aladárom, ez a Varga Béla a kisgazdáktól azt mondotta, hogy a munkanélküli jövedelem erkölcstelen s akik felveszik, azok közönséges destruktorok... És mi az a destruktor?...

A RÁDIÓOKTATÁS ÖSSZEFOGLALÁSA:

— Szóval hány égtáj van?
— Nyugat, kelet, dél...
— Na és dél után?...
— Délután megbeszélem a fekete árakat a Samuval...

A MOSZKVAI FÉNYKÉPÉSZNÉL

A RÁDIÓHIÉNA TÖPRENGÉSE:

— Minden országot meghallgattam s mindent tudok, csak azt nem, hogy fiú vagyok-e, vagy lány?...

„A VILÁG LEGSZABADABB ÁLLAMÁBAN..."

— Nálunk a szovjetben minden szabad, kedves, egyetlen jó elvtársaim! Nálunk bármikor szabadon meghalhattok az átkozott nemzetközi kapitalizmus elleni harcban, de szabad nektek a kapitalizmusért vívott háborúban is meghalni! Választhattok szabadon elvtársak, a szívetek szerint!...

KISSÉ VEGYES DEMOKRATIKUS DÍSZSZEMLE...

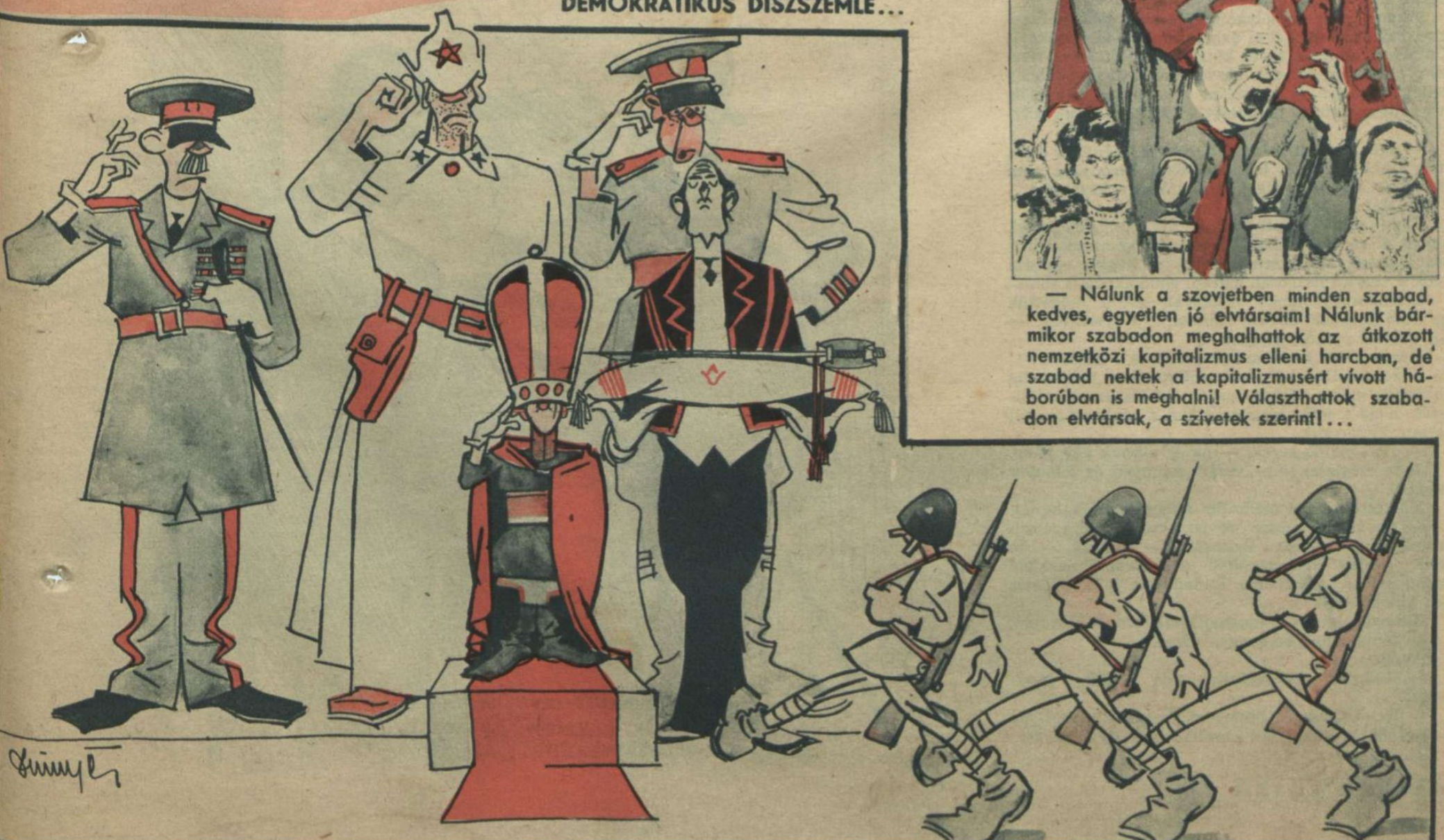

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(63.)

— Hát menjünk! — indítványozta Juda határozottan, mintha neki magának eszébe se jutott volna soha ilyesmit ajánlani, de szívesen teljesíti a hölgy óhaját. — Egy órára nézzünk fel a klubba... Tudja, — magyarázta, — ott az Andor sógora az igazgató, félig-meddig családi hely nekünk.

— Sajnos, nem szabad... Nem, nem... Mit szólnának Cecilék, hogy őket hazaküldtük, mi pedig tovább lumpolunk? S aztán én, egyedül, két férfivel semmi esetre se...

— Ugyan, — legyintett Andor, — ilyesmire ne is gondoljon! Hány fiatal hölgy van Pesten, aki minden aggodalom nélkül teszi meg ugyanezt! Mondtam már, hogy elmúlt az a világ, amikor a leányoknak tisztes kísérettel kellett mutatkozniok a nyilvánosság előtt. Különben is, ahová megyünk, az klub, zártkörű intézmény, csak tagok és a tagok vendégei látogathatják.

— De késő is van már, — szabódott Éva.

— Majd pihen reggel. Nem kell korán kelni, nincs háziasszonyi teendője. Menjünk, jó?

A lámpa fényköre alatt megállt Andor. A lány Judára tekintett, oly bizalmas pillantással, mintha bátyja várakoznék mellette.

— Én is azt mondom — dörmögte, alig bírva visszafojtani örömét, — én is azt mondom, hogy órára legalább nézzünk fel. Legalább összehasonlíthatja, milyen különbség van Monte Carlo és Budapest között ilyen szempontból.

Andor az utolsó érvet dobta a lanyhuló vita serpenyőjébe:

— S különben is telefonálhatunk Hugóéknak. Ha megkérjük őket, biztosan átjönnek, hiszen nekik sincsen messze s akkor minden aggodalmát félreteheti, lesz gardedamja is. Rendben van?

Juda legszívesebben torkonragadta volna. Mit akar ez? Minden a legjobban indult, a lány már bizonyára hajlandó lett volna menni, s akkor ez az ostoba fajankó nyakára hozza megint a sógornőjét, a szigorú szemével, a gyanakvó pillantásaival!

Andor feléje mosolygott s ez még jobban ingerelte. Szántszándékkal el akarja rontani az éjszakáját s mindazt, amit ez az éj kínálni látszott már? Nem tudta, hogy hallgattassa el, feltűnő lett volna, hogy melléje kerüljön és suttogjon vele. Inteni akart, de Éva rajta nyugtatta tekintetét, s eközben Andor folytatta:

— Igen, ez lesz a legjobb. Kérem, menjünk csak, én a klubból rögtön felhívom őket, bizonyára nem feküsznek még le addig s átinvitálom a házaspárt.

— Hát... hát akkor... nem bánom...

Júda sírni tudott volna. Itt van, ni! Annyi, mintha el se indulnának. Hugó, meg az asszony biztosan jönnek, Cecil semmiesetre se hagyja egyedül velük a lányt, túlságosan maradi gondolkodású ahhoz.

Csámborogva lépett néhányat, mikor mögöttük egy autó közeledő zúgása hallatszott s nyomában lovak ütemes patkócsattogása.

Krausz Simi és társasága indult el a Ritzből.

A kocsi pillanatok alatt utolérte őket, hiszen alig mozdultak még a Vigadó sarkán égő lámpa alól. Hallották, hogy a sofőr hirtelen fékez, a gépkocsi megáll s ajtaja kicsapódik.

— Bocsánatot kérek, — nyúlt utánuk egy hang.

Júda megismerte a „vezér" könnyed és fölényes szavát.

Már ott is állott mellettük s megemelte kalapját.

— Ne vegyék rossz néven, hogy megzavarom társaságukat, kedves Balassám, — mondta, — de látom, gyalog kényszerültek nekivágni a hazafelé útnak. Sajnos, a háborús Budapesten a közlekedés nem különös élvezet...

Könnyed és szíves meghajlással fordult Éva felé:

— Mutassanak be önagyságának.

Andor intett:

— Budapest koronázatlan, de legitim pénzkirálya...

— Hová tartanak, tanár úr? Engedjék meg, hogy felajánljam kocsimat. Az éjszaka hűvös és én vígasztalhatatlan lennék, ha azt kéne hallanom, hogy egy ifjú és szép hölgy meghűlt benne azért, mert nem akadt, aki gavallérosan lemondjon javára autójáról. Kérem, a sofőröm hazaviszi magukat, én pedig átülök barátaimhoz, valamelyik fiakkerbe s a kocsi majd utánam jön.

— Ó, köszönjük... Igazán kedves, — bólintott Éva, — de olyan szép az este, szívesen gyalog megyek. A világért se fosztanám meg autójától. Biztosan sürgős dolga is van s mi csak hátráltatnánk, ha elvennők az autót.

— Sürgős a dolgom, az igaz... Élni mindig sürgős, asszonyom...

Hirtelen abbahagyta s Júda felé fordult:

— A felesége, úgy-e?

Éva elpirult, vérhullám öntötte el arcát.

Andor lépett közbe, hogy megmentse a helyzetet:

— Kedves, közös ismerősünk. Néhány napra jött fel Pestre.

— Ó, bocsásson meg... Azt gondoltam, magam se tudom, miért... Úgy ültek a Ritzben az asztalnál, mint két boldog fiatal... Hiszen ez igaz is, fiatalok, s ez a tudat éppen elegendő a boldogsághoz. Nem veszik rossz néven, remélem...

— Dehogy.

— Hát kérem, rendelkezzenek a kocsimmal. Egy okkal több, hogy felajánljam. Vidéken még élnek igazi urak, akik helyemben sokkal többet is megtennének egy vendég hölgyért. Budapest becsülete kívánja, hogy fiakkeren folytassam az utat...

Eközben utolérte őket a három kocsi is, a lármás társasággal. A „vezér" intett, hogy álljanak meg s dús bundaprémje mögül rámosolygott Évára:

— Nem kívánhatom, hogy e kissé már túlságosan ittas urakkal is kényszerüljön megismerkedni, hát inkább búcsúzom.

Kezet csókolt, Judával és Andorral kezet szorított s gyors léptekkel közeledett a kocsikhoz, de közben utasítást adott a sofőrnk, hogy vigye a társaságot oda, ahová parancsolják.

Beültek hát, s a hatalmas, fejedelmi kényelmű autó elindult. Andor a sofőrhöz hajolva megmondta, hová hajtson.

— Kedves ember ez... — mormolta Juda.

— Igen.

Andor bólintott.

Suhantak az éjszakai sötét utcán, a kocsi reflektora meg-megvilágította a gyalogjárókat, akik sietve igyekeztek kitérni az óriási jármű elől, s Juda arra gondolt: jó volna egy ilyen autóra szert tenni. Az embernek mindjárt más az önérzete, ha nem gyalog jár-kel a világban, vagy konflison viteti magát. Milyen szép dolog beültetni egy finom kis nőt a lágyan ringató ülésbe: parancsoljon, drágám...

A fék csikorogva fogta vissza a rohanást, — megérkeztek.

A kapuban alig kellett egy percet várni, már jött a portás. A külszínre nagyon vigyáztak itt, semmi se sejttette, hogy az épületben fittyet hánynak a háborús záróra szigorú rendelkezéseire. Az ablakokon nem szivárgott ki fény, a nyirkos kapualjba lárma; csendes volt a ház, jámbor polgári lakóhelynek, belvárosi bérkaszárnyának maszkírozott. Egy árva villanykörte szórta szét a homállyal küszködő fényét a lépcsőházban is, melyet neszfogó, vastag szőnyeg borított.

A portás nagyot köszönt, de bizalmasan, vigyorogva s a borravalót várva.

Az előcsarnok már fényárban úszott, s a termekből zsivaj szűrődött ki az érkezők elé. Zseton csörgése, a rulettgép pörgő lármája, emberi beszéd, kacagás, valahonnét cigányzene, a bőgő álmos dünnyögése és egy klarinét mély búgása. Teljes volt az üzem: éjfél körül járt az idő.

Kihámozták őket kabátjaikból s egy livrés, rosszképű komornyik ajtót nyitott előttük a társalgóba.

A jókora teremben, melynek falát vérszín tapéta borította, a mélyöblű karosszékekben fáradt, vagy bóbiskoló emberek üldögéltek. Itt pihenték ki időnként fáradalmukat azok, akik a játékteremben már végére jártak ideigeiknek, itt szundikáltak egy-egy félórácskát a megrögzött lumpok, akik talán már harmadik napja egyfolytában járták a hisztériásan szórakozó budapesti újgazdagok danse macabre-ját a gyászoló, riadt, apatikus város kellős közepén. Az arcok puffadtan, zsíros-sápadtan világítottak a mesterkélt, vörösen lángoló környezetben, a gyűrött ruhákból a hideg füst és alkohol áporodott szaga lebegett s a kerek asztalokon apró csészékben párolgott a fekete, vagy állott, órák óta kihűlten, arra várva, hogy a rendelők elfogyasztani legalább felébredjenek.

— Feketét parancsolnak az uraságok? — kérdezte a komornyik.

Juda elutasítón intett:

— Nem, köszönjük, átmegyünk a játékszobába.

S gyors léptekkel haladt át a termen, amely oly kiábrándító látvány volt, hogy attól tartott: Éva megfordul menten és azt követeli, vigyék haza e szörnyű környezetből.

— Csak menjenek előre. Én azonnal jövök, telefonálok Ceciléknek.

Káromkodást csikorgatott a fogai között.

„A LÁNY JUDÁRA TEKINTETT OLY BIZALMAS PILLANTÁSSAL, MINTHA BÁTYJA VÁRAKOZNÉK MELLETTE."

Mi a fenének buzgólkodik ez? Ha egyszer már ítt vannak, semmi baj, felejtette volna el ígéretét, Éva nem sürgetné talán rajta, s ha igen, még mindig ideje lenne eleget tenni kívánságának. Tessék! Csak azon van, hogy elrontsa a mulatságot!

Nyájas arcot vágott s Éva balján belépett a szomszédos terembe. Itt vakító fény ragyogott; az ablakokról, — melyeket vastag nemez fedett a fatáblákon kívül, gondosan ügyelve az utcai látszatra, — drága selyempdrapériák omlottak alá. A parkettet egészen beborította a piros plüss, a falakon óriási méretű képek függtek, teljesen haszontalanul, hiszen egy pillantást se vonzottak maguk felé. Itt minden szem az asztalra tapadt, az asztalra, mely egy különös ritus oltáraként, súlyosan és ünnepélyesen állott középen, a rulettgépet tartva.

„ÁLLTAK A SZOROS GYŰRŰ MÖGÖTT, AZ ELŐREHAJLÓ FEJEK FÖLÖTT KÖVETVE TEKINTETÜKKEL A GOLYÓ PERDÜLÉSÉT."

A csendet csak a krupié hangja zavarta meg, s a pergő golyóé. A mennyezetről reflektorszerűen függött alá egy óriás lámpa, zöld ernyője alól a fény ráhullt a forgó korongra, a számokra, szinekre s az asztalon heverő színes zsetonokra. Bankjegyek és játékpénzek óriási halmaza hevert azok előtt, akik a golyó futását nézték. Estélyiruhás hölgyek, frakkos urak, vagy utcai szürkébe öltözött vendégek demokratikusan keveredtek el egymással a játék közös szenvedélyében. Egy gyémántokkal teleaggatott, feltűnően festett asszony mellett, gyűrött, szürkesávos gallérját egyre tágítva a nyakán, másik kezével pedig az asztal zöld posztóján dobolva, beretválatlan férfi állt, előtte félig kiürített konyakos pohárral. Nagyjában azért a tüntető gazdagság szórakozott itt. Szemrebbenés nélkül nézték a krupié vasgereblyéjét, mely ördöngős ügyességgel kaparta be a vesztett tételeket, marékszámra a zsetont és a gyűrött bankókat, melyekhez ismeretlen emberek könnye és verejtéke tapadt.

— Játszunk? — kérdezte Juda.

— Nem tudom...

Álltak a szoros gyűrű mögött, az előrehajló fejek fölött követve tekintetükkel a golyó perdülését. Juda kissé tanácstalan volt. Soha nem rulettezett még, fogalma se volt: mi értelme van az idegen szavaknak, melyeket a zsetonos mellett ülő, ünnepélyes, de fáradt arcú férfi ismételget, nem tudta, ki nyer és ki vaszít. Bevallani, hogy életében még nem játszott, röstellte.

Andor mentette meg a kínos helyzetet.

— Sajnos, már alighanem lefeküdtek, senki se vette fel a kagylót, — mondta. — De nem baj, fő, hogy már itt vagyunk. Hát tessék! Próbáljuk ki, rá tudjuk-e venni Fortuna istenasszonyt, hogy szemünkbe mosolyogjon.

Intett Évának, előreinvitálva a lányt, s közben egy hideg, kegyetlen-gúnyos fintort vágott Juda felé, mintha azt akarta volna mondani: látod, így kell ezt elintézni. A madárka berepült a csapdába, most már a te dolgod, megfogod-e, vagy engeded kirepülni.

Eszében sem volt telefonálni, az ötlet éppen csak eszébe jutott, a kis vidéki fruskát igazán nem volt nehéz becsapni vele.

Az asztal mellett éppen megüresedett két hely. Egyikre Évát ültette, másikra Judát nyomta le.

— Nos, tessék...

Intett a zsetonosnak, odadobott elébe öt darab százkoronást, s a pénzért egy halom különféle színű játékpénzt kapott.

— Parancsoljon...

Éva kipirultan hajolt a gép felé.

— Majd a másikban, — mondta. — Megnézzük, milyen a játékosok szerencséje, s attól tesszük függővé, mit rakjunk meg.

— Babonás?

— Azt hiszem, egy kicsit igen...

— Én is. Azért teszek a párosra.

A lány nem értette: mit akar mondani a célzással.

A golyó megállott, a gereblye fürgén mozgott s néhány halk szitok kísérte útját.

— Én a noirra játszom. Mennyit tehetek?

— Amennyit parancsol...

Kissé bátortalanul nyúlt a zsetonok után és három darab sárgát helyezett a feketére.

— Mindenki tett, nincs tovább!

— Nyertünk...

— No, látja, egészen jól kezdődik, — lelkesedett Juda.

— Most számot... Talán... talán a tizenhármat.

Az egész halom zsetont odatolta s most is nyert.

— Eggyel tovább. Tizennégy...

Andor figyelmeztetőn súgta:

— Vigyázzon, a szerencsét nem szabad kicsúfolni!

— Mindjárt kiderül...

A golyó pörgött. Fejek borultak előre, ideges ujjak karmolták a zöld posztót s fátyolos tekintetek követték a vak véletlen apró gömbjét, mely buzgón rohant a számok, szinek, írott szavak fölött, elsujtottan egy erőtől. Mintha magát a boldogtalan csillagot, a földet jelképezte volna kiszabott pályáján...

— Megint nyert! A pirosvirágos hölgy megint nyert!

A krupié bíztatón mosolygott feléje, cinkosan csípett még szemével is. Azt hitte, az új vendég, akit soha nem látott még a játékasztal mellett, kis babáját hozta föl, mulattatni. Ösztönösen a leánykák pártján állott mindig a gazdagokkal szemben, akiknek pénzét éjszakáról éjszakára oly mély és szenvedélyes elégtétellel kaparta maga elé gereblyéjével, mintha magának szedte volna el vagyonuk egy-egy morzsáját, kötelező adó címén. Az ő számára mindegy volt, hogy veszít-e a bank, vagy kifosztja a játékosokat, de fásan mozdulatlan arca alatt a golyó minden perdülése és megállása oly izgalmat vert fel benne, mintha élete függene attól: hol áll meg, a szerencse, vagy kudarc pontján-e.

Csak azt szerette, ha a lányok nyereségét kellett odatolnia szerszámával a székek elé. Ismerte már a szemekben fellobbanó cirmos fényt, mely oly gyakran jelentette a kívánságot: bárcsak annyit nyernék, amennyivel megvásárolhatom szabadságomat és megalázott tisztességem maradékát.

— Bravó! Hát látja, magának érdemes játszania, Évácska. Valóságos vagyon ez, — biztatta Andor.

— Igen. Csak meg ne forduljon a szerencse...

Juda józanon mérlegelte a dolgot. Ő nem tett volna most egy darabig, hiszen végre is a bank nyerési esélye nagyobb, s az egész csomó zseton elúszhatik.

— Most hová is? Igen... a chevalra... az jó lesz!

A zörgő játékpénzek tovább vándoroltak. Egyetlen darabot nem vett el, s még csak arra se volt kíváncsi: mennyi lehet a nyeresége. Micsoda vakmerő és hazárd teremtés! S mennyire nem látszott e természetéből semmi mostanáig! Apja vére, meg a bátyjáé lobog őbenne is... És ez nem is olyan rossz dolog. Okos ötlet volt idehozni a játékasztalhoz, úgy látszik, e zöldes reflektorfény úgy világítja át az emberi lelket, mint a röntgensugár a testet...

— Lássuk csak! Most már én is kezdek magának drukkolni.

Andor áthajolt kettőjük között, hogy jobban lássa a golyót s közben, csaknem hangtalanul odasúgta Judának:

— A szerencsét pezsgővel kell megünnepelni...

Szorongó csendben perdült a golyó s mikor megállott futása, egyetlen hörgő szó tört elő a játékosok torkán:

— Nyert!

A krupié szenvedélytelen arccal tolta Éva elé a zsetonhalmot, néhányan tapsoltak és bravót kiáltottak.

— Most már elég...

A lány kipirult arccal felállt s átengedte helyét, melyért négyen is tülekedtek a babonás játékosok közül.

Juda beváltotta a zsetonokat, s egy marék száz-, meg ezerkoronást lobogtatott feléjük, nevetve.

— Tudja, mennyit nyert?

— Fogalmam sincs.

— Tizennégyezer koronát!

— Úristen... Ez... ez... igaz?

— Tessék!

Nem mert a pénz után nyúlni. Tétova pillantással nézte a gyűrött bankjegyeket, — valóságos kis vagyon az ő számára, — s egy cseppet szédült.

— Parancsoljon, — unszolta Juda, — tegye el, kérem.

— De...

— Semmi de!

— Nekem nem volt egy fillérem se, a maga pénzével játszottam. Csak tréfa volt ez.

— Ugyan! A maga szerencséje hozta az ezreseket, saját örömére játszott. Ötszáz koronával kezdte, tessék, ha akarja, azt levonom belőle.

Zsebébe gyömöszölt öt darab bankót s a többit most már csaknem erőszakkal, Éva kezébe nyomta. Körülállták őket, hallgatták civódásukat, s voltak, akik bíztatták Évát:

— Ne habozzék! Tegye csak szépen el! Ki hallott már ilyet, nem kell neki a pénz!

Andor mosolyogva súgta:

— Nézze, milyen nagy feltűnést kelt, hogy szabódik a pénztől... Ne legyen gyerek!

Végre utána nyúlt a bankjegyeknek, s tétova mozdulattal elvette Judától. Nem tudta: mit csináljon a nagy halom pénzzel. Anyjára gondolt hirtelen, aki azóta rég alszik otthon s nem is álmodja, hogy ő milyen vak szerencsével szerzett néhány perc alatt ily szédítő összeget. Most egyszerre gyámoltalanná vált és finom verejték lepte el a homlokát. Mi lett volna, ha az utolsó téttel mindent besöpör a bank? Ó, rágondolni is rossz!

Zavart mosollyal fordult Juda felé:

— Köszönöm, — suttogta, — bár nem tudom, vajjon szabad-e ezt nekem elfogadnom... Borzasztóan örülök.

(Folytatjuk.)

„—VIGYÁZZON, A SZERENCSÉT NEM SZABAD KICSÚFOLNI!"

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 14 P, félévre 7 P, negyedévre 3·60 P. Egyes szám ára 30 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. mélynyomó-körforgógépein. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

SEBESÜLTSZÁLLÍTÁS
A CSATATÉREN